

Ponedjeljak, 20. novembar 2006.

Svedok Jovan Šušić

Svedok Ljubiša Vukašinić

Otvorena sednica

Optuženi su pristupili Sudu

Početak u 9.02 h.

Molim ustanite. Međunarodni krivični sud za bivšu Jugoslaviju zaseda. Izvolite, sedite.

SUDIJA PARKER: Dobro jutro. Da li mogu da vas podsetim da je svečana izjava koju ste dali na početku vašeg svedočenja i dalje na snazi. Gospodine Vasiću?

ADVOKAT VASIĆ: Hvala. Dobro jutro časni Sude. Dobro jutro svima u sudnici.

UNAKRSNO ISPITIVANJE: ADVOKAT VASIĆ

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Dobro jutro, gospodine Šušiću?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Dobro jutro.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Zamoliću vas da, s obzirom da govorimo istim jezikom, nakon mog pitanja napravite malu pauzu sa odgovorom, kako bi prevodioci to uspeli da prevedu. Onako kao što ste odgovarali gospodinu Bulatoviću, da bi sve ušlo u zapisnik. Gospodine Šušiću, vi do sada niste pred sudovima, vojnim i istražnim organima, Specijalnim sudom za ratne zločine u Beogradu davali izjave povodom ovoga o čemu ovde svedočite. Da li sam ja u pravu?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: U pravu ste. Nisam davao izjave.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Dakle, vi niste pozvani ni da svedočite u onom postupku koji je Vojni sud vodio 1998. godine protiv NN izvršilaca ratnog zločina na farmi "Ovčara", je l' tako?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Tako je. Nisam bio pozvan.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li su organi bezbednosti Gardijske brigade i vojno-istražni organi u periodu od 1991. godine do 2001. godine znali gde ste vi bili 20. novembra 1991. godine i koje ste poslove tada obavljali u Vukovaru?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Znali su i znali su gde se nalazim.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. Da li vam je poznato da je i u postupku pred Vojnim sudom i u drugim postupcima, da su generali Miodrag Panić, general Lukić, pukovnik Vukašinić pozivani da svedoče i da su oni davali iskaze u ovim postupcima?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Poznato mi je.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. Sada ćemo preći na jednu drugu temu. Juče ste nam opisali vaš dolazak u rejon Vukovara i zadatke koje je imala vaša jedinica. Spominjali ste da su protivteroristička četa i Druga četa vojne policije Prvog bataljona skoro odmah po dolasku pridodati Drugom jurišnom odredu, kojim je komandovao tada potpukovnik Lukić, je li tako? Jesam dobro ja to razumeo?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Da. Ali on je tada bio major Lukić, i druga protivteroristička četa je pridodata 2. desetoga, a Druga oklopna... Druga četa oklopnih transporterata je pridodata 4. desetog.

ADVOKAT VASIĆ: Samo jedna ispravka na transkript. U redu 25, na stranici 2 svjedok je rekao da je antiteroristička četa 2. oktobra pridodata, a Druga četa oklopnih transporterata 4. Je li tako? Hvala.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Recite mi ove dve pridate čete su ostale u sastavu Drugog jurišnog odreda do koga datuma?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Protivteroristička četa negdje do 20. oktobra, a Druga četa do kraja dejstava.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li to do kraja znači do povratka 24. novembra?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Da, do 24.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala. Da li mi možete reći, da li je Prvi bataljon vojne policije u... krajem oktobra meseca 1991. godine, izuzimajući sada ove dve jedinice koje su pridate drugim jedinicama, da li je bio on u okviru nekog jurišnog odreda?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Do tada nije. A od 1. se formira jedinica koja, ovaj, učestvuje u borbenim dejstvima.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Kad kažete 1. - da li mislite tu na....?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: 1. novembar.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Recite mi, da li je to bio Peti jurišni odred i ko je komandovao, ako je to tako, tom jedinicom?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Da, to je bio Peti jurišni odred, u kom je sastavu posle bila protivteroristička četa i delovi čete vojne policije kojim sam komandovao ja.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li dobro zaključujem ako kažem da ste znači vi komandovali ovim... ovom jedinicom u akcijama koje su se odvijale 14., 15., 16., 17. novembra...

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Tačno.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: ...u Vukovaru?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Tačno je.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: A za vreme ovo koje pominjem od 14. novembra pa nadalje, ko je komandovao jedinicama koje su pridate iz vašeg sastava Drugom jurišnom odredu?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Tada je bila samo druga četa u sastavu jurišnog odreda, i sa njom je komandovao major Lukić.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. Da li se sećate, da li ste u periodu od 14. do 18. novembra dobijali neke zadatke od komande brigade i ako se sećate, samo ukratko, kakvi su to zadaci bili? Vi, znači, kao Prvi bataljon vojne policije?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Pa ti zadaci su bili za obezbeđenje kolona i za borbena dejstva koja su se izvodila na pravcu dejstva između Prvog i Drugog jurišnog odreda.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li ste u ovom razdoblju imali neke kontakte sa Četvrtim jurišnim odredom? Da li se sećate toga?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Nisam imao kontakte.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. Recite mi molim vas, kada ste dobijali ova naređenja, o kojima evo sad govorimo, kako ste ih dobijali, na koji način, ova naređenja za napad 14., 16., 17.?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Ova naređenja je dato pismeno putem zapovesti, a posle su se dopunjavali na referisanja - ako je nešto bilo, nekih korekcija.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. Da li ste vi kao komandant Prvog bataljona vojne policije imali radio vezu sa komandom brigade u... odnosno Operativne grupe Jug u Negoslavcima?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Uvek sam imao vezu sa komandom.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Objasnite mi samo o kakvoj se vezi radilo i sa kim ste konkretno imali vezu sa u... tamo u komandi u Negoslavcima?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Pa imao sam sredstva veze ovaj, koja... formacijska pripadaju. A to je mogla biti: žična veza, radio veza, "Jaguar" i bio sam na vezi sa operativnim centrom, i direktno, kad je trebalo, sa komandantom.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li ste sa komandantom bili u vezi preko operativnog centra ili direktno?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Pa kad sam tražio komandanta lično, onda se javljao komandant.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. Da li ste za vreme izvođenja borbenih dejstava u Vukovaru, dobili neko naređenje od načelnika štaba Miodraga Panića?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Nijesam.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: A od načelnika organa bezbednosti ili od njegovog zamenika Vukašinića?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Nijesam ni od njih.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li nam možete reći ko je imao zadatak da obezbeđuje komandno mesto u Negoslavcima? Koja jedinica?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: U Negoslavcima komandno mesto je obezbeđivala Prva četa oklopnih transportera, delovi čete vojne policije i saobraćajna četa bez jednog voda, koji je obezbeđivao... davao saobraćajno obezbeđenje pozadinskom komandnom mestu u Berku.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li su sve ovo jedinice koje pripadaju Prvom bataljonu vojne policije, čiji ste vi u jednom trenutku postali komandant?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Da, to su te jedinice.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Ko je bio odgovoran za obezbeđenje komandnog mesta u Negoslavcima, sada mislim od oficira? Ko je taj koji je bio odgovoran da ovo komandno mesto bude obezbeđeno po propisima?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Do 1. novembra bio je major Kavalić. Poslije 1. novembra bio sam ja, a tu je bio na liniji major... ovaj, kapetan Božić - koji je kontrolisao kako se to radi.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li vam je poznato da je u jednom trenutku oformljena komanda mesta Negoslavci, i ako jeste, ko je bio komandant?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Poznato mi je da je oformljena komanda i komandant je bio major Vukašinić.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li je nakon formiranja komande mesta major Vukašinić izdavao komande organima vojne policije - koji su obezbeđivali komandu mesta u Negoslavcima, kao i ulazno-izlazne propusne stanice u mestu Negoslavci?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: On nije komandovao ljudstvom, a izdavao je te propusnice, i imao je zahtjeve prema nama - šta treba da uradimo.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li ste rekli da on kao komandant mesta nije komandovao jedinicama koje su obezbeđivale to mesto?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Nije komandovao.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li nam onda možete objasniti kakva je funkcija komandanta mesta? Kakve su njegove ingerencije, ako znate, normalno?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Nijesam bio komandant mesta toga, pa ne znam. Ali njegove su bile da sve reguliše, a kad mu je potrebno ljudstvo, da traži da mu se odobri - da bi to izvršio. Ako treba negde da se postavi prijavnica, onda - mi je postavljamo, a on naređuje da se postavi.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: S obzirom da ne... nemate informacije koja su tačno zaduženja, neću vas više pitati na tu temu komandanta mesta. Nego mi recite molim vas, da li komandant jedinice može da prenese deo svojih ovlašćenje na nekog drugog starešinu, oficira te jedinice - u izvršenju određenog zadatka?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Može da prenese, ali i dalje ostaje odgovoran za to.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li ovo ovlašćenje može da prenese i na organ bezbednosti te jedinice?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Nije mi poznato, jer nisam bio u takvoj situaciji.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: A zar major Vukašinović nije bio u takvoj situaciji, po vašim saznanjima - da je on kao organ bezbednosti postavljen za komandanta mesta Negoslavci? Jesam li u pravu?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Pa on je bio postavljen za komandanta, i to je činjenica, i to je stvarno. I on je odgovarao o bezbednosti kompletno komandnog mesta. Ali kada je trebalo ljudstvo da nešto odradi, onda se on obraćao i mi smo davali ljudstvo.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. Juče ste na pitanje mog uvaženog kolege Bulatovića govorili o referisanjima dnevnim, o tome da su se ona održavala u Negoslavcima u 18.00 časova. A ja bih vam sada sugerisao da na svim izveštajima, redovnim borbenim izveštajima koje je slala komanda Operativne grupe Jug stoji da se oni odnose na period od 18.00 časova jednog dana do 18.00 časova drugog dana, znači 24 sata, što bi značilo da bi ovi sastanci trebalo da se održe pre 18.00 časova, kako bi u 18.00 časova mogao da se podnese izveštaj. Da li sam ja u pravu po... po tome kakva su vaša sećanja ili nisam?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Ne znam da li ste vi u pravu, ali su se referisanja održavala oko 18.00 časova.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. Rekli ste nam na pitanje mog kolege Bulatovića da se sećate referisanja od 19. novembra 1991. godine, da na tom referisanju nije bilo govora o evakuaciji bolnice? Je l' sam ja to dobro ponovio ono što ste vi rekli u petak?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Dobro ste ponovili. Ja na referisanju sam samo pisao svoje zadatke, i ako je ne... nešto vezano za mene. Jer ipak je to težak zadatak koji se dobiva u borbenim dejstvima.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: A da li to znači da je moguće da je tog dana bilo govora o evakuaciji bolnici ali vi to niste zapisali, jer u okviru zadatka evakuacije vi niste dobili nikakav tačan zadatak?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Tako je. Znači, ja po tom zadatku nikakav zadatak nisam dobio, i nije mi poznato da je, ovaj, bilo reči o tome.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: A da li se sećate, da li je 18. jedanaestog bilo reči na referisanju o predaji hrvatskih snaga?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: 18. jedanaestog? Oni su se već bili predali. Kada smo bili na referisanju 18. u 18.00 časova - već je bilo završeno sa borbenim dejstvima.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da. Nego, da li je to bila tema referisanja?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Pa jeste tema referisanja, jer je bio Mitnički bataljon se predao i razoružan je. I bilo je civila dosta koji su se, ovaj, bili smestili u sabirni centar "Velepromet"-a.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: A da li je pominjana "Ovčara" prilikom tog referisanja?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Jeste, zato što su bili tamo smešteni ovi iz... bataljon iz Mitnice.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: A da li se sećate, da li je tom prilikom bila još neka značajna tema na referisanju, ako bi mogli da nam kažete?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Ne bih mogao sad nešto posebno da izdvojim.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. Ako bih vam rekao da je jedna međunarodna delegacija trebala da dođe 19. - da li vas to podseća, i da li ste vi možda imali neku obavezu u odnosu na tu delegaciju, ako se sećate uopšte takvog nekog događaja, koji je bio planiran za 19. novembar?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Ne, ne sećam se.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li uopšte znate da je u Vukovar 19. novembra dolazio Cyrus Vancea?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Znam.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li ste vi dobili bilo kakav zadatak vezan za posetu Cyrus Vancea?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Jesam, da izvršim obezbeđenje, i to je uradila Prva četa.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Vi ste ovaj zadatak dobili 18. uveče na referisanju? Jesam ja u pravu?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Evo, ja se ne sećam kad sam ga dobio, ali znam da sam ga dobio i da sam ga tako rešio.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: A da li se sećate kada ste izvršili pripremu vaše jedinice za obezbeđenje Cyrus Vancea? Kog dana i u koje vreme?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Toga se ne bih mogao sjetiti, jer tih priprema sam imao puno, pa tako da...

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Ko je obezbeđivao Cyrus Vancea prilikom posete kasarni u Vukovaru 19. novembra? Da li nam to možete reći, da li se sećate?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Od momenta ulaska u zonu pa sve do izlaska - obezbeđivala ga je Prva četa.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. Da li se uopšte sećate nekog referisanja na kom je... na kome je bila tema evakuacija bolnice na kome su podeljeni zadaci?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Ne sećam se.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Ako vam kažem da smo pred časnim Sudom imali priliku da čujemo neke svedoke koji kažu da je 19. jedanaestog bilo govora o evakuaciji

bolnice i da je tada za taj zadatak bio zadužen major Šljivančanin, da li bi vam to osvežilo pamćenje?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Već ste odgovorili, ali ja ću vas ipak ponovo pitati: Da li je bilo koja od jedinica vašeg Prvog bataljona bila uključena u zadatke oko evakuacije bolnice?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li je bilo koja jedinica iz Prvog bataljona vojne policije bila uključena u zadatke praćenja transporta civila sa "Velepromet"-a 19. novembra?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Jeste.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li nam možete reći koja je to jedinica bila?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Isto Prva četa i Saobraćajna četa. I Prva četa i Saobraćajna četa isto su 19. otpratili ove ratne zarobljenike sa "Ovčare" u Sremsku Mitrovicu.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Dakle, oni su 19. otpratili ove zarobljenike sa Mitnice u Sremsku Mitrovicu...

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Da, da... Da, da. Koji su bili sa Mitnice - u Sremsku Mitrovicu.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: A oni su otpratili i onaj konvoj iz "Velepromet"-a koji je otišao u Sremsku Mitrovicu? Da li sam u pravu?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Bilo je neki ko...konvoj je išao ovaj, prema granici, da li je to taj konvoj, ali uglavnom su pratili ove civile sa "Velepromet"-a.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala. Da li vam je poznato, da li su pripadnici Drugog bataljona vojne policije imali neki zadatak oko evakuacije bolnice?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Poznato mi je da su oni obezbeđivali bolnicu i da u autobusima koji su došli otuda - bila su po dva policajca u autobusu. Mislim da su to njihovi bili, ali ne... nisam siguran.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Samo još jedno pitanje u vezi s tim. Da li je osim ovih dva policajca bilo i oficira u svakom autobusu?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Ja oficire nisam vidio.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Imajući u vidu ovaj prethodni odgovor u vezi ovih vojnika u autobusima, pretpostavljam da vaši vojnici nisu bili u autobusima?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Nisu bili.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li to znači da ako vaši vojnici nisu bili u autobusima, da je njih mogao pratiti samo Drugi bataljon vojne policije ili je bila još neka

jedinica koja bi mogla da vrši ovakve poslove, sem ova dva bataljona vojne policije koja su bila u okviru Operativne grupe Jug?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Pa ovo su bila dva policijska bataljona koji su mogli to da rade.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Ako... znači da bi zaključak mogao biti - ili je određeni konvoj pratio... vojna policija Prvog bataljona ili Drugog bataljona?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Prvog ba...

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Trećeg rešenja nije bilo, je l' tako?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Prvog bataljona nije, zato što ja nisam određivao te vojnike, a onda sigurno Drugog, pošto...

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. Da li znate, da li je major Vukašinić imao neke zadatke oko evakuacije bolnice?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Rekli su mi da je major Vukašinić bio u kasarni, i da je čak jednu grupu izveo i vratio u bolnicu, ali ga ja nisam vidio.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: A da li ste na nekom od referisanja čuli da je on imao nekakve zadatke u vezi sa bolnicom?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Nijesam.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li je major Vukašinić prilikom dolaska u kasarnu morao da se obrati obezbeđenju kasarne?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Pa nije morao, ali bio je red da se javi da je stigao i šta treba preduzeti. A da li je učinio, ne znam.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: A da li je mogao ući u autobuse koji su se tamo nalazili, a da prethodno ne traži odobrenje od kapetana Predojevića, koji čuva te autobuse?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: On je mogao da uide u autobuse, pošto je to ovlašćeno lice iz jedinice, iz pretpostavljene komande. A drugi nije mog'o niko ući u te autobuse.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li je kapetan Predojević o ulasku majora Vukašinića u autobuse morao da obavesti komandanta kasarne majora Lukića?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Zar kapetan Predojević nije bio pod komandom majora Lukića, kao komandanta kasarne i komandanta Drugog jurišnog odreda kome je pridata njegova jedinica?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Jeste. Ali ovi autobusi koji su došli u zonu obezbeđenja Druge čete, oni su tu samo usputno bili, ovaj, na mestu - kao mesto zastanka. Tako da on ništa nije imao sa licima koja su u autobusu, sem da ih obezbedi.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: A da li vam je poznato da je major Lukić bio tu kada su stizali autobusi i da je on upravo naredio kapetanu Predojeviću da ove autobuse obezbedi?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: To ne znam, jer me kapetan Predojević pozvao kada je imao taj problem. I ja sam otišao na lice mesta. I kada sam vidio o čemu se radi, izvestio sam komandanta brigade i dobio precizno naređenje. A kasnije sam Lukića vidio tu.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Gospodine Šušiću, zar nije Lukić taj koji je jedini imao pravo da izda naređenje kapetanu Predojeviću oko obezbeđenja kasarne i lica u kasarni, s obzirom da je on bio komandant i kasarne i jedinice pod čijom je komandom bio pridat, znači pretpotčinjen privremeno kapetan Predojević i Druga četa oklopnih transportera, je l' tako?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: To je tačno. Ali pošto je ta četa bila u sastavu pre Pr... u Prvom bataljonu, i pošto se meni komandir čete obratio, i kada sam vidio o čemu se radi, tražio sam rešenje da se obratim komandantu i da dobije naređenje šta da se radi.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Na ovom mestu samo da vas pitam: Pre nego što se se obratili kažete, komandantu - da li ste u kasarni videli načelnika štaba, tada potpukovnika Miodraga Panića?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Tada ga nisam vidio, a kasnije sam ga vidio.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. Doći ćemo na to kasnije. Recite mi molim vas, vaša kancelarija u komandi, u kasarni, gde se nalazila u odnosu na kancelariju komandanta kasarne, majora Lukića?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Major Lukić je bio na spratu, a ja sam bio na prizemlju.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Recite mi molim vas, odakle ste pozvali komandu u Negoslavcima?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Iz terenskog vozila u kome su bila smještena sredstva veze, a koje se nalazilo ispred kasarne.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li to znači da ste vi tada koristili radio vezu?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Tako je.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Koristili ste radio vezu. I koga ste dobili u Negoslavcima na radio vezi?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Isto sam dobio poslužioca veze i tražio komandanta lično.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li se sećate ko je bio poslužilac veze i koje je to doba dana, koliko je to sati bilo?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Ne sjećam se ko je bio poslužilac veze, ali to je bilo negdje između 10.00 i 11.00 časova.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Recite mi molim vas, tog dana pre ovih 10.00 - 11.00 časova, šta ste vi radili u kasarni, da li se sećate?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Pa, one jutarnje aktivnosti, uglavnom. To je primanje izveštaja od komandira, davanje određenih uputstava i pripreme za dalja dejstva.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li ste obilazili jedinice u okviru Prvog bataljona vojne policije?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Jesam, ali ne pre toga.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Kada ste obilazili jedinice? Posle 11.00 časova, jesam li to dobro shvatio?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Ne, nego tek negdje posle dva sata.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li se sećate, da li je to jutro 20. jedanaestog u kasarni boravila jedna grupa oficira iz Uprave bezbednosti i Prve vojne oblasti?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: A da li se sećate, da li je u kasarni tog prepodneva bio član komande Prve vojne oblasti pukovnik Todorović Ivan, ili pukovnik Gvero, ili general Jerko Crmarić?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Jedino Gvera poznajem, i njega sam vidio, ali ne znam kog dana.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Recite mi gospodine Šušiću, ko je bio odgovoran za obezbeđenje kasarne i ko je komandovao ovim obezbeđenjem tada, 20. novembra 1991. godine?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Odgovoran je bio kapetan Predojević, a to obezbeđenje je bilo potčinjeno majoru Lukiću.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li je vama poznato ko je dozvolio da grupa civila i pripadnika Teritorijalne odbrane, o kojima ste juče govorili, uđe u krug kasarne?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Nije niko dozvolio, sigurno. A pošto to nije imalo ni ograde, ni ništa, to je bilo porušeno okolo, onda su oni na neki način uspeali da prođu.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Kažete da je... da su oni "uspeali da prođu". Zar nije u kasarni bila ustanovljena propusna služba, ulazno-izlazna, sa prijavnicom?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Jeste bila propusna služba, ali kažem vam, nije bilo ograde oko kasarne, pa su oni mogli da prođu na... na više mesta, tako da teško je moglo biti... baš obezbediti da ne... ne uđu - sa redovnim snagama.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li ste vi uopšte upoznati da li je kasarna obezbeđivana stražarskim mestima i stražarskim patrolama, kao što je to po propisu? Ipak je rat?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Upoznat sam ja dobro s čim se kasarna obezbeđivala, jer sam ja, eto, obezbeđenja zajedno sa Predojevićem i postavljao. Tako da su tu bili i

osmatrači i stražari i patrole i pro... prijavnica i sve, ali ne može se toliki krug obezbediti da ne može niko baš proći sa redovnim obezbeđenjem.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li ste vi bili prisutni u krugu kasarne kada su stigli autobusi iz bolnice?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Nisam bio u krugu kasarne, niti sam bio na licu mesta. Nisam znao šta se dešava sve do poziva kapetana Predojevića.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li vam je poznato da je major Vukašinović doveo autobuse u kasarnu, i da je po dolasku i on naredio kapetanu Predojeviću da obezbedi ove autobuse, i ne dozvoli nikome da uđe i izađe iz njih? Da li vam je to poznato?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Rekao sam vam da su mi rekli da je bio major Vukašinović, ali ga ja nisam vidio, i ne znam šta je naredio kapetanu Predojeviću.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: A da li vam je poznato da je načelnik štaba potpukovnik Miodrag Panić takođe naredio Predojeviću da zaštiti ove autobuse, i to onda kada je tu bio samo jedan autobus? Da li vam je to poznato?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: To mi nije poznato.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Imajući ovo u vidu što sam sve predočio, ja smatram da kapetan Predojević nije imao potrebe da se obraća vama tom prilikom, jer je naređenje i uputstva dobio i od majora Lukića kao komandanta kasarne, i kao svog starešine, i od majora Vukašinovića, i od načelnika štaba Panića, i da uopšte nije imao potrebe da se obraća vama, jer vi tad niste bili pretpostavljeni starešina Drugoj četi Prvog bataljona vojne policije. Da li sam ja u pravu?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Ako je sve to tako bilo kako vi kažete, onda ste u pravu. Ali kad sam ja došao, bilo je potrebe da se preduzmu određene mere.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da, gospodine Šušiću, ali mere u kasarni naređuje i naređenje izdaje komandant kasarne Lukić, i to je bilo van vaše nadležnosti, a gospodin Lukić je to već učinio. On se nalazio u kasarni tada, zar ne?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Nije mi poznato bilo da li se on tog momenta nalazio u kasarni, pošto se Predojević obratio meni. A drugo, znao sam i ja da treba se izvršiti samoobezbeđenje. A da li treba još nešta raditi sem obezbeđenja?

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li ste o tome da li treba još nešto raditi sem obezbeđenja toga dana u kasarni, razgovarali sa načelnikom štaba Miodragom Panićem?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Nisam, jer sam ga tek kasnije vidio, poslije obraćanja komandantu.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li ste mu tada rekli da ste se obraćali komandantu, da je potrebno obezbediti ljude, da će biti sednica Vlade? Da li ste mu sve to rekli i da se ona održava i da će oni odlučiti o sudbini? Da li ste sve to rekli Miodragu Paniću tada?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li vi tvrdite gospodine Šušiću da je kapetan Predojević vama prečutao da je dobio naređenje od majora Lukića, potpukovnika Panića, majora Vukašinića, i da vam je samo rekao da ima problema oko obezbeđenja?

ADVOKAT BULATOVIĆ: Časni Sude?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: To ne znam.

SUDIJA PARKER: Gospodine Bulatoviću?

ADVOKAT BULATOVIĆ: Časni Sude, moj uvaženi kolega Vasić, ako već ovakve tvrdnje stavlja pred svedoka, da vidimo odakle saznanja šta je rekao Predojević, za koga znamo da je pokojni - da je dobio bilo kakvo naređenje. Stavlja kolega Vasić pred svedoka tvrdnju da je Predojević dobio naređenje od Lukića, da je Predojević dobio naređenje od Vukašinića, a ja kol'ko znam, Predojević je pokojni. Prema tome, ne znam od... otkud ovakva saznanja kolegi Vasiću?

SUDIJA PARKER: Gospodine Bulatoviću, ono što se predočava jeste da se potvrdi ono što je iskaz svedoka. Pita se: "Da li vi potvrđujete da ste vi u suštini rekli da su se ove stvari dogodile?" Uopšte se time ne ukazuje da je to iskaz klijenta ili svedoka gospodina Vasića ili bilo koga drugog. To jednostavno potvrđuje stav ovog svedoka. Dakle, molim vas gospodine Vasiću da nastavite.

ADVOKAT VASIĆ: Hvala časni Sude.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li ste vi i u jednom trenutku o problemu koji je nastao u dvorištu kasarne obavestili komandanta kasarne majora Lukića?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Nisam.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li je to bila vaša dužnost da učinite, i da li je major Lukić zapravo trebao da zove, ako je bilo potrebe - komandu u Negoslavcima?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Ne znam da li je trebao Lukić da zove, ali je ovo pitanje moralo se rešiti - radi bezbednosti ljudi koji su sjedili u autobusu.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Gospodine Šušiću, ja moram da vam iznesem stav mog klijenta da s vama tog dana, 20. jedanaestog 1991. godine u periodu od 10.00 do 11.00 časova pukovnik Mrkšić nije razgovarao, niti vam je bilo šta rekao ni o obezbeđenju, ni o sednici. Da li bi se vi složili sa ovakvom konstatacijom?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Ne bih se složio sa ovakvom konstatacijom. Sigurno sam pozvao u tom vremenu, i sigurno sam dobio takav zadatak. To sam ja bio upisao u svoju radnu beležnicu koju sam poslije isteka ispisivanja vratio u komandu Gardijske brigade.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Gospodine Šušiću, ako vam kažem da komandant nije imao potrebe tako nešto da vam kaže, jer je u to vreme u kasarni bio načelnik štaba Miodrag Panić, da li biste se vi sa mnom složili?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Ne bih se složio sa vama, jer komandant Mrkšić je uvek davao precizna i jasna naređenja.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Recite mi gospodine Šušiću, dokle ste vi imali tu radnu beležnicu koju ste malopre spomenuli, do koje godine?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: 1991. godine sam je vratio, krajem 1991. godine.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li se sećate da ste 2001. godine dali jednu izjavu organu bezbednosti Gardijske motorizovane brigade povodom dešavanja u Vukovaru 20. novembra 1991. godine?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Sjećam se da sam dao takvu izjavu.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li se možete složiti sa mnom da vi u toj izjavi niste spomenuli ni razgovor sa Mrkšićem, niti bilo šta da vam je on rekao, niti da je on pominjao sednicu Vlade i bilo kakvu odluku sednice Vlade? Da li se slažete sa mojom tvrdnjom?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Ja ne znam koju vi izjavu imate, ali ja sigurno, ako su me pitali - ja sam to izjavio.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Meni se učinilo da... da vam je poznata izjava, ali evo pošto nije, ja ću zamoliti poslužitelja samo da pogledate. Je li se možete složiti sa mnom da niste pominjali?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Ovo nije verodostojna izjava.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Nije verodostojna izjava? Dobro. Samo odgovorite, molim vas. Tvrdite da nije verodostojna izjava?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Da. Jer, čini mi se da je to i... izvučena ta... rečenica.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam, gospodine Šušiću. Ja ću pred vas izneti jednu tvrdnju da vama pukovnik Mrkšić nije mogao reći tada da je u toku sednica Vlade na kojoj treba da se odluči gde će ići ljudi iz autobusa, jer najpre, kao što sam rekao, vi niste s njim razgovarali sad... tada. A zatim, u vreme između 10.00 i 11.00, kada vi tvrdite da ste s njim obavili razgovor, niti je bila sednica Vlade, niti se o njoj znalo, niti su članovi Vlade bili u Vukovaru tada. Da li vi prihvatate ovu moju tvrdnju?

ADVOKAT LUKIĆ: Za časno Pretresno veće i kolege dokazni predmeti 387, 388, 389 i 390 su potporni. Ne odnose se na pitanje svedoku.

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Ne znam kad je bila Vlada... sjednica Vlade, ne znam gdje se održavala, ne znam ko je prisustvovao, ali samo znam da sam takav razgovor imao sa komandantom brigade.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. Recite mi molim vas, da predemo na jednu drugu temu... Rekli ste da ste od kapetana Marića čuli da mu je komandant Mrkšić naredio 18. jedanaestog da ide na "Ovčaru". Da li nam možete reći, kako se kapetan

Marić čuo sa pukovnikom Mrkšićem, i kako je primio naređenje? Da li vam je to poznato?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Mogao je samo preko sredstava veze.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li je to pretpostavka? Vi zapravo ne znate, nije vam rekao?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: On je mene rekao da ga je po... pozvao komandant Mrkšić i da mu je naredio da ode sa jednim odel'enjem starešina na "Ovčaru".

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Kako je Mrkšić mogao da pronađe kapetana Marića radio vezom? Da li nam možete to malo pojasniti? Kojim putem?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Mogao je preko radio sredstava. Znao je koji je kanal, i mogao je da dobije u svako vreme protivterorističku četvu.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Ja vam tvrdim da komanda brigade i pukovnik Mrkšić nisu imali direktnu vezu, nego su mogli imati vezu jedino preko pretpostavljene komande, i mogli su protivterorističku četvu dobiti samo ili preko vas, dok ste vi bili komandant tom četom, dok je ona u stvari bila u sastavu Prvog bataljona, ili preko komande Drugog jurišnog odreda, kada je ta četa bila u tom sastavu. Da li sam ja u pravu?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: U pravu ste da se tako stalno radilo. Ali moglo se i ovako dobiti četa - direktno.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li nam možete reći gde se nalazio kapetan Marić kad je dobio ovaj zadatak?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Kada je dobio taj zadatak, on se nalazio u svom rejonu. To je negde bilo u rejonu Sajmišta.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li vam je rekao koje je snage poveo na izvršenje zadatka i šta planira da uradi, ako vam se već javio, kako kažete?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Poveo je jedno odel'enje, starešinsko odel'enje sa tri *Pucha* [vozila].

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Pretpostavljam da je poveo i komandira tog starešinskog odeljenja. To bi bilo logično, je l' tako?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Pa najverovatnije.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Recite mi molim vas gospodine Šušiću, zašto se kapetan Marić javljao vama, kada on više u tom trenutku nije bio pod vašom komandom? Imate li neko objašnjenje?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Marić je bio tada u sastavu Prvog bataljona, jer to je bilo 18. kada je četa bila u sastavu Prvog bataljona.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Meni se učinilo da ste na početku mog ispitivanja rekli da je on bio u sastavu Drugog jurišnog odreda od...

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE:... 4. do 20. novembra?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Do 20. oktobra. Znači, protivteroristička četa je bila u sastavu Drugog jurišnog odreda od 2. oktobra do 20. oktobra.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: A da li vam je poznato, gde ste vi bili kada vam je on to javio?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Pa sigurno, bio sam na putu za referisanje, jer to je negde tako bilo, 18.00 časova.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: A da li se sećate na kom je zadatku bila jedinica kapetana Marića tada, i u kom objektu, ako se sećate?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Ona je tada izvodila borbena dejstva. I jedan deo se bio smestio u... u... u gimnaziju, a ostali su bili na... komandnom mestu, gde je bilo vamo... kod Sajmišta, tako negde - stadioni tako, tu je bila...

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Ja vam moram reći da pukovnik Mrkšić nikad kapetanu Mariću nije izdao naređenje radio vezom. To nikada nije koristio. I uvek je koristio za izdavanje naređenja redovne kanale preko komandanata jedinica, što je jedini logični put, je l' tako?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Logični je put i ovo. Komandant može da izda naređenje, a posebno što se radi o protivterorističkoj četi.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Dobro. Da se vratimo sada na kasarnu za trenutak. Vi ste pomenuli da ste tamo videli nekog nepoznatog pukovnika i kapetana Teritorijalne odbrane. Jesamja u pravu...

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: U pravu ste.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE:... kad to kažem?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: U pravu ste.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Videli ste da oni...

TUŽILAC MOORE: Mogu li samo da prekinem na trenutak uz dužno poštovanje? Bojim se, možda je moja greška, ali baš ne shvatam redosled pitanja, i to od 23:15 do 23:25, pošto mi se čini da tu ima protivrečnosti. Da li moj uvaženi kolega kaže da Marić nije primio naređenje od Mrkšića u bilo kom slučaju, ili kaže da jeste primio naređenje, ali na određeni način, na koji bi ovaj oficir mogao to da kontroliše ili da o tome sazna. Nije mi sasvim jasno ovo pitanje. Čini se da je kontradiktorno.

SUDIJA PARKER: Gospodine Vasiću, da li možete da razjasnite vaš stav?

ADVOKAT VASIĆ: Gospodin Mrkšić nije izdao naređenje kapetanu Mariću nikako.

SUDIJA PARKER: A kad ste već bili prekinuti po ovom pitanju, na stranici 20, red 19 i 20, predložili ste svedoku njegovu izjavu iz 1992. godine. Vi ste pomenuli dokazne

predmete 387, 388 i 389, ali koji ste konkretno predočili svedoku? U transkriptu to nije jasno.

ADVOKAT VASIĆ: Pojasniću i jednu i drugu stvar, časni Sude. Hvala vam. Nisam predočavao svedoku nijedan od tih Exhibita, ja sam samo rekao da su to referenti Exhibiti. To su oni koje smo uveli po *92bis* na zahtev tužioca. A...

SUDIJA PARKER: Ali šta ste pokazali svedoku?

ADVOKAT VASIĆ: Svedoku sam pokazao njegovu izjavu koju je dao organima bezbednosti.

SUDIJA PARKER: Da li je to dokazni predmet?

ADVOKAT VASIĆ: Nije dokazni predmet, časni Sude. On kaže da to nije autentično, tako da ja nisam prešao preko toga, i smatram da dalje neću... neću koristiti.

SUDIJA PARKER: Hvala vam. Sada je jasno.

ADVOKAT VASIĆ: Hvala vam.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Došli smo do ovog pukovnika i kapetana Teritorijalne odbrane. Rekli ste da je... kako su bili obučeni? Hajde da vas pitam tako? Da li se sećate?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Obučeni su bili u SMB uniformu, onu našu, pre šarene uniformi. Oni su bili podaleko od mene, a... jer ja sam bio ovamo skoro ispred kasarne, ispred same zgrade. Sa njima je išao Predojević. Obišli su autobuse, i krenuli sa jednim terenskim vozilom ispred i jednim iza autobusa.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li ste gospodine Šušiću vi tražili da vam se oni legitimišu, kada su pregledali te autobuse?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Ja nijesam... čak se ni sastajao sa njima.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Jer ste ih... niste pitali: šta tu traže, šta hoće, kakva im je namera?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Kažem, nisam se sa njima ni sastajao.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li je tada tu bio i komandant kasarne, major Lukić?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: U zgradi je bio.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: A nije bio sa ovim licima tu u krugu?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Nije.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Niste pitali gospodine Šušiću kapetana Predojevića zašto razgovara sa ovim licima, i šta oni hoće?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Pa nisam ga pitao. Oni su prošli i otišli sa autobusima. Ovaj, posle su oslobodili kasarnu.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Ja moram da vam stavim tvrdnju da vi to niste sve učinili, jer niste bili nadležni za to. Za to je bio nadležan major Lukić, kao komandant kasarne...

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Pa sigurno...

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE:... je l' tako?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Sigurno da jeste. Ali ja sam vidio kad su otišli autobusi.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Vi ste bili tu kad su autobusi otišli. Molim vas recite nam ko je bio u pratnji ovih autobusa?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: U autobusima su bili... isto ostali isti policijaci koji su bili na prednjim i zadnjim vratima, isti vozači, i samo što su dva vozila, jedno terensko vozilo ispred i jedno iza, krenuli su prema Negoslavcima.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Jeste li vi ikada saznali koja je jedinica pratila ove autobuse, makar posle događaja, na referisanjima?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Nisam.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li je 20. ova... dolazak u kasarnu, pa odlazak na "Ovčaru", pa sednica Vlade, pa događaji na "Ovčari", da li su bili tema referisanja? Ili da li ste vi bili prisutni na tom referisanju uopšte, 20. jedanaestog?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Bio sam prisutan, ali detalja se ne sećam.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: A da li se sećate 21. jedanaestog, da l' ste bili prisutni na referisanju, i da li je tada bilo razgovora o dešavanjima na "Ovčari" od prethodne noći?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Nije bilo nikakvih posebnosti.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li se sećate, da li ste 21. jedanaestog bili u kasarni?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Jesam.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li ste tada videli u kasarni: Panića, Lukića, Šljivančanina, i da li vam je po nečemu taj 21. osatao upečatljiv, da li se nešto dešavalo?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Dešavalo se, bili su neki novinari, a ostalo ne... ne... ne znam šta se dešavalo. Uglavnom, oni su tu dolazili. Ja nijesam se tome mnogo, ovaj...

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Kada ste prvi put čuli da je na "Ovčari" oformljen privremeni logor za ratne zarobljenike?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Ja nijesam ni čuo da je oformljen, ovaj, niti znam gdje je ona. Nijesam nikad ni bio tamo.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Samo... Poslednje moje pitanje se odnosi na, iz ovog dela, na ovog pukovnika kog ste spominjali u kasarni. Da li ste ikada ikoga pitali ko je taj pukovnik koji je bio u kasarni? Da li ste pitali majora Lukića, Miodraga Panića bilo šta o tome? Da li ste ikada dobili ikakvo saznanje ko je bio taj pukovnik?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Nikakva saznanja nisam dobio o tom pukovniku. Samo znam da nije bio iz Gardijske brigade, jer da je bio iz Gardijske brigade, ja bih ga poznao.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam gospodine Šušiću na vašim odgovorima.

ADVOKAT VASIĆ: Časni Sude, ja nemam više pitanja za ovog svedoka.

SUDIJA PARKER: Hvala, gospodine Vasiću. Mogu li da ispravim jednu stvar koju sam vam govorio o onoj izjavi. To je izjava koja je data 2001. godine, a ne 1992. godine, samo da se unese ova ispravka u zapisnik. Gospodine Boroviću?

ADVOKAT BOROVIĆ: Hvala, časni Sude.

UNAKRSNO ISPITIVANJE: ADVOKAT BOROVIĆ

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Dobar dan. Ovde smo čuli da je Milovo brdo palo 10. novembra. Je li to i vama poznato?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Znam, ali ne bih znao datum kada je.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U redu. Da li vam je poznato od pada Milovog brda pa do oslobađanja Vukovara - na kom je pravcu dejstva bio Drugi jurišni odred?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Drugi jurišni odred? Nije mi poznato. Mislim da je on imao isti pravac i u... celo... celo vreme.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U redu. Hvala.

ADVOKAT BOROVIĆ: Molio bih za kratko poluzatvorenu sednicu, časni Sude?

SUDIJA PARKER: Privatnu sednicu molim.

(privatna sednica)

sekretar: Ponovo smo na otvorenoj sednici, časni Sude.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li vam je poznato, da li je načelnik Generalštaba general Adžić dolazio u posetu Vukovaru?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Ja ga nisam vidio.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U redu. Hvala. Da li poznajete kapetana Miroslava Radića?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Poznajem.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Ovom prilikom, 20. novembra 1991. godine, kada govorimo o dešavanjima u kasarni, da li ste ga toga dana u bilo kojoj prilici videli u kasarni ili ne?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Tog dana u kasarni ga nijesam vidio.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Niti ste čuli da je dolazio u kasarnu?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Niti sam čuo od koga da je on dolazio.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U redu. Hvala. Kada ste rekli da je major Vukašinić grupu ljudi izveo iz autobusa i poslao u bolnicu, to ste izjavili, moje pitanje glasi: Da li je to grupa ljudi od 15 do 20, koja je došla autobusom u kasarnu, pa odatle... iz bolnice, pa odatle vraćena u bolnicu? Je li se misli na tu grupu?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Tako je. Oni su...

TUŽILAC MOORE: Kako ovaj svedok može da zna ovaj drugi deo pitanja. U svakom slučaju, ovo je sugestivno pitanje.

SUDIJA PARKER: Ne, nije se razgovaralo o tome šta je ovom svedoku neko rekao, koliko se ja sećam. On ne kaže da je znao lično za ovo. Vidim na šta ciljate gospodine Moore, ali ja ovo vidim u tom kontekstu da ovaj svedok samo govori o onome što je njemu rečeno.

TUŽILAC MOORE: U pitanju je korišćen izraz "Vi kažete", kao da ovaj svedok ima lična saznanja o ovome.

SUDIJA PARKER: To je možda zbunjujuće. Gospodine Boroviću, koliko se ja sećam, ovaj svedok nije tvrdio da je on to video ili da on zna, već samo da je njemu tako rečeno. Ukoliko ste vi zadovoljni sa tim, ukoliko je to i vaše tumačenje, onda izvolite, nastavite sa vašim pitanjima u tom smislu. Ako nije, onda molim vas da to ispravite.

ADVOKAT BOROVIĆ: To je i moje tumačenje, i rekao sam "Svedok kaže da je čuo" i sasvim je u redu. Uostalom, da se ne brine mnogo gospodin Moore, doći će Vukašinić željno iščekivan, pa će on reći šta je uradio.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Rekli ste da je na čelu kolone autobusa koji su napustili kasarnu, bio... bilo vojno vozilo *Puch*, u kome su bili taj pukovnik i kapetan Teritorijalne odbrane, je li tako?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Ne... *Puch*... uglavnom terensko vozilo, ovaj, *Campagnola Puch*.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U kome su bili pukovnik i kapetan...

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR:... kapetan...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE:... Teritorijalne odbrane?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Da. I još da li je ko sjedio, ne znam.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Moje pitanje glasi: Da li ste videli da se u tom Puchu, koji se nalazio na čelu kolone autobusa, nalazio kapetan Miroslav Radić ili ne?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Nisam ga vidio.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Ako vam kažem da je... da je bio ovde jedan svedok Tužilaštva koji je tvrdio da je na čelu kolone bio kapetan Miroslav Radić u tom vozilu autobusa...

TUŽILAC MOORE: Izvinjavam se, ali moram ponovo da uložim prigovor na ovo pitanje, jer je svedok rekao da nije video kapetana Radića. A sada sa pita za mišljenje o izjavi nekog prethodnog svedoka. On je odgovorio i ja mislim da moj uvaženi kolega samo ponavlja ono što je već rečeno.

SUDIJA PARKER: Gospodine Boroviću?

ADVOKAT BOROVIĆ: Ja bih zamolio da gospodin Moore poštuje praksu u ovoj sudnici, da sačeka prvo odgovor, pa onda da uložiti prigovor, pošto pravila treba da važe i za Odbranu i za Tužilaštvo ista. U svakom slučaju, čuli smo šta je rekao svedok, a ja hoću da saopštim, pošto je to moje poslednje pitanje, stav Odbrane da je postojao jedan svedok Tužilaštva koji je rekao da je u tom *Puchu* na čelu kolone autobusa bio Miroslav Radić, ne pominjući pukovnika i kapetana Teritorijalne odbrane.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Pa moje pitanje glasi: Da li je to tačno što je izjavio svedok, ili ovo što ste vi danas rekli, da su u tom *Puchu*, odnosno terenskom vozilu, bili pukovnik, kapetan Teritorijalne odbrane, i da niste videli kapetana Radića. Da li taj svedok koji je to izjavio laže - da je bio u vozilu *Puch*? *Puch* koji je bio na čelu kolone autobusa kapetan Radić...

SUDIJA PARKER: Ili greši?

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Ili greši?

ADVOKAT BOROVIĆ: Hvala vam, časni Sude.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE:... ili greši?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: U vozilu *Puch* nije bilo Radića.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala vam.

ADVOKAT BOROVIĆ: Časni Sude, ja sam završio svoje ispitivanje.

SUDIJA PARKER: Hvala gospodine Boroviću. Ono što sam ja rekao u redu 24, stranica 31 "ili greši", pošto smo govorili u isto vreme, zapisničari to nisu mogli da zabeleže. Gospodine Boroviću, za ubuduće želim da objasnim da je važeća praksa - koja se odnosi na prigovore koji prekidaju pitanja druge strane - uspostavljena zato što je došlo do velikog porasta ovog mešanja - pod A. Pod B, mnoga ubacivanja su se pojavljivala u kritičnim trenucima tokom unakrsnog ispitivanja; i pod C, u mnogim od njih su se navodili odgovori koje bi trebalo svedok da da. Prema tome, to je pravilo koje se primenjuje kada ima više timova branilaca i odnosi se na braniocce. Hvala vam. Gospodine Moore, imamo samo tri do četiri minuta. Da li mislite da bi bilo bolje da počnete posle pauze?

TUŽILAC MOORE: Časni Sude, ako bih mogao da obradim nešto vrlo kratko pre pauze na privatnoj sednici, a onda možemo da nastavimo posle pauze, ako je to prihvatljivo?

SUDIJA PARKER: U redu. Privatnu sednicu molim.

(privatna sednica)

sekretar: Časni Sude, vratili smo se na otvorenu sednicu.

SUDIJA PARKER: Hvala vam puno. Gospodine Moore, mislim da sada moramo da napravimo našu prvu pauzu i nastavljamo u 10.55 časova.

(pauza)

SUDIJA PARKER: Da, gospodine Moore?

TUŽILAC MOORE: Hvala vam puno.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Gospodine Šušiću, da li bih bio u pravu ako kažem da ste svakodnevno prisustvovali referisanju u Operativnoj grupi Jug?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Od 1. jedanaestog.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: A da li je tačno da se kaže, koristeći se zdravim razumom, da bi vi neke ljude prepoznali zato što su oni bili iz Gardijske brigade, ali da je bilo i drugih ljudi koji nisu bili iz Gardijske brigade, a koji su takođe prisustvovali tim referisanjima, zar ne?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Pa bilo je. Ali uglavnom, referisanjima je prisustvovao... bio je komandant, pomoćnici komandanta i komandanti bataljona.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Ali ste takođe imali i oficire za vezu - pridodate Operativnoj grupi Jug?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Jeste, bio je iz... pukovnik Pavković.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Sada bih se malo pozabavio sa dve do tri druge teme. Hteo bih da se usredsredim na referisanje 19. novembra u šest popodne ili 18.00 časova - kako to vojnici vole da kažu. Zamolio bih vas da se sada na to usredsredimo. U to vreme Vukovar je već pao i već su počele operacije evakuacije. Da li je to tačno?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Tačno.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Takođe je tačno da se kaže da je jedan od glavnih zadataka vojne policije bio da pomaže u evakuaciji lica. Da li je to takođe tačno?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Tačno je.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: U odnosu na te evakuacije, u to vreme smo videli - iz naređenja Operativne grupe Jug i iz drugih dokumenata da se očekivala evakuacija vukovarske bolnice. Vi ste to takođe znali, uopšteno govoreći. Da li je i to tačno?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Nisam znao za bolnicu kako će se evakuisati. Da li preko Crvenog krsta (ICRC), da li kako, nisam znao.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Dobro. Možda niste znali konkretno sitnice, detalje, ali ste u principu znali da neko treba da evakuiše bolnicu. To je tačno, zar ne?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Pa ona nije bila u zoni koju je držao bataljon, tako da i to mi ništa nije, ovaj, posebno značilo.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Ne govorim konkretno o pojedinostima. Govorim o uopštenoj slici s obzirom da je prvobitno bolnica bila u zoni odgovornosti Operativne grupe Sever, a Operativna grupa Jug je otprilike od 18. novembra bila zadužena za bolnicu. Za to ste znali generalno govoreći. To vas pitam?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Znao sam. Za to sam znao... i da je obezbeđuje Drugi bataljon.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Ne želim da pričam o obezbeđivanju bolnice. Želim da pričamo o opštoj slici evakuacije bolnice. Da li me pratite?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Pratim, ali mi nije poznato kako se ona evakuiše.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Dakle, od 18. novembra, kako sam verovatno i ranije ukazivao, vi ste ipak generalno govoreći, znali da treba da se evakuiše bolnica od strane nekoga. Da li je to tačno?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Pa znao sam da treba da se evakuiše. Da li to Crveni krst, da li ko... ali da se evakuiše.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Međutim, došao je trenutak kada ste otišli na referisanje 19. novembra, i vi ste znali, opet uopšteno govoreći, da još nije bila evakuisana bolnica - do tog vremena referisanja. I to je tačno, zar ne?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Nisam znao. Ja o bolnici nisam znao.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Znači, ništa se niste raspitivali i nije bilo nekog razgovora uopšte o mogućnosti evakuacije bolnice sa vama. To nam kažete?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Tako je. Nisam se raspitivao, niti je mene neko za to zaduživao da bi oko bolnice šta radio.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Ali kao što sam već rekao, hoću da govorim generalno. A o vašim konkretnim zaduženjima ćemo malo kasnije. Recite mi, da li bih bio u pravu ako kažem da je postojala mogućnost da vi i vaša jedinica budete uključeni u evakuaciju? Ne kažem da jeste bili uključeni, samo vas pitam da li je postojala mogućnost da do toga dođe, do vašeg angažovanja u tom smislu?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Pa mogli smo se angažovati. Ali ipak, naše su snage bile... bataljon je dosta bio razvučen, ovaj, tako da i na to se gledalo.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: U domenu smo mogućnosti. Ta mogućnost, je postojala kada ste vi otišli na referisanje u 18.00 časova 19. novembra. Da li sam u pravu?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Pa sve je postojalo, ali ja takav zadatak nijesam dobijao.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Ono na šta ja ciljам je jednostavno ovo: vi ste bili zaduženi za bataljon vojne policije sa mogućnošću da isti bude uključen u evakuaciju te bolnice, i zbog toga tvrdim da ukoliko bi se uopšte govorilo o evakuaciji na tom referisanju od 19. novembra, vi biste to čuli tamo. Da li se slažete?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Slažem se. Ja nisam čuo, tako da nisam o tom zadatku ništa znao.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Dakle, da li tvrdite - budući da vam je odgovor bio nejasan kada vas je unakrsno ispitivao advokat gospodina Mrkšića - da li tvrdite da Mrkšić nije ni spominjao evakuaciju 19.; da li to tvrdite? Jer, da je bilo pomena o tome, vi biste se sećali?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Ne znam da li je pomenuo, ali ja se toga ne sećam. Ne sećam se.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Vi biste se setili da je 20. došlo pet autobusa sa licima u tim autobusima ispred vaših vrata, znači toga biste se setili, čak i da nisu najavljeni?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Da je bilo možda reči, ja bih se sjetio, ali nije.... nije... nijesam znao. Ovo mi je bilo iznenađenje.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Znači, što se tiče stanja vaše svesti, koliko vi možete da se setite, 19. ne možete da se setite da li je Mrkšić uopšte pominjao evakuaciju, a 20. - kada su stigli autobusi, to je jednostavno bilo nešto što vas je iznenadilo, potpuno neočekivano, kao grom iz vedra neba, je l' tako?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Tako je.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da se pozabavimo stvarnošću, situacijom 20. novembra. Znajući šta se desilo, šta ste vi mislili, kada su stigli - ko su ti ljudi bili?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Prvo, ja nisam bio kada su autobusi stigli. Ja sam došao na lice mesta, kada me je pozvao kapetan Predojević. I kada sam došao kod autobusa...

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Nema veze da li je kapetan...

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR:... u kojem su sjedili civili, oko njih je bilo oko... tako nešto, pedesetak meštana u civilnom, u uniformi, i bilo ih je pod oružjem.

TUŽILAC MOORE – PITANJE:... Nema veze da li je kapetan Predojević vama išta pominjao. Ono što mene zanima je kako ste vi razmišljali kada su vas obavestili da je došlo pet autobusa natovarenih ljudima? Šta ste vi mislili? Šta ste znali? Št Recite nam to?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Šta sam mislio? Prvo sam mislio da odem da vidim šta... o čem' se radi. To mi je prvo bilo, i otišao sam.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li ste onda pitali: "Ko su ovi ljudi, zaboga? Jer niko mi nije rekao da će jedna takva grupa ljudi doći u moju zonu".

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Pitao sam vozača koji je bio na čelu... od jednog autobusa "Odaklen ljudi?" I on mi je rekao "Iz bolnice". A to mi je potvrdio i Predojević da su mu isto to rekli.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li mogu da sugerišem da prvo pitanje koji biste vi pitali ili bilo ko drugi: "Ko je za ovo zadužen? Kome treba da se obratim?" Da li se slažete sa mnom?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Slažem se, ali pošto nisam vidio nijednog starešinu, onda sam obratio se, eto, vozaču, da vidim odaklen idu ljudi.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Znači, vi pitate vozača: "Ko je ovde nadležan za ovo?" Da li je to tačno?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Pitao sam ga: "Odaklen su ovi ljudi?" I on mi je rekao da se prevoze iz bolnice, i da tu treba da se iskupe, i da krenu dalje prema Sremskoj Mitrovici.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Znači, tako je gledao na tu situaciju vozač autobusa u to vreme. Trebalo ih je tu malo zadržati, a zatim idu dalje u Sremsku Mitrovicu, je l' tako?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Tako je.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Ali ja bih opet da se vratim na onu poentu... ili na pitanje koje sam postavio, a to je: Vi ste oficir, pred vama je pet autobusa sa ljudima, i stvarno je logično i ispravno postaviti pitanje: "Ko je tu nadležan? Kome da se ja obratim kao oficir?" Ja vam sugerišem da mora da ste postavili takvo pitanje?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Nije bilo starešine u tom vremenu sa tim autobusima, sem što su bili vozači, i na prednjim i zadnjim vratima vojni policajci. Autobusi su bili

zatvoreni, i ja nisam imao koga da pitam, jer nije bilo u tom rejonu starešine, sem kapetana Predojevića, koji mi je rekao isto ovo što mi je reako vozač – da inu... idu iz bolnice.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Govorimo o jednoj grupi ljudi. Znači, grupi muškaraca. Da li je to tačno?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Tačno je.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: To nije jedna nasumice odabrana grupa, već jedna odabrana grupa, u domenu teorije verovatnoće. Je l' tako?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Tako je. U autobusima su ljudi, sad koji - ne znam. Ko ih je tu smestio, šta, ne znam.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Jer nisu to samo muškarci - odabrana grupa koja se nalazi u autobusima. U svakom autobusu su i dva naoružana vojnika, zar ne?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: U autobusu dva, jedan na prednja vrata, jedan na zadnja vrata. Vrata su zatvorena. I iz autobusa se ne izlazi. A oni sjede unutra.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Ali pitanje koje vam ja postavljam i za koje tvrdim da ste vi morali da ga postavite je: "Ko su ili šta su oni?" Jer od suštinskog je značaja ko su i šta su oni, kako bi čovek mogao da proceni mogućnost eventualnog napada i kako bi mogao da obezbedi odgovarajuće obezbeđenje, zar ne?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Tako je. To su ljudi iz bolnice, jer rečeno mi je. Znači, znam da su sad ljudi iz bolnice. Ovi meštani koji su okolo, oni njih poimenično prozivaju da su im nešta uradili: ili zapalili kuću, ili ubili nekog, ili ranili, ili proterali - i tu je bilo nekog oko njih komešanja. I vidio sam da se situacija usložnjava.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li ta reč "usložnjava" u stvari znači da stvari izmiču kontroli?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Ne izmiču kontroli, ali mogu da izmaknu kontroli.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Šta to znači da postoji mogućnost da stvari izmaknu kontroli?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Pa, čim je masa okolo neka nezadovoljna, još ako ima oružja, može neko doći da... može doći do pu... pucanja.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Zbog toga je postojala mogućnost da dođe do otvaranja vatre, zar ne? Da li je to tačno?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Pa može... čim ima oružja, može biti i to da dođe.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Ne možemo da govorimo o obračunu kada imamo 250 ljudi u autobusima, koji su nenaoružani, a jedna grupa naoružanih teritorijalaca napolju. Ja bih ipak rekao da ste imali jednu izuzetno ranjivu grupu u autobusima, je li tako?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Pa možda je mogla, ali i zato sam tu da se preduzmu određene mere da do toga ne dođe.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Čuli smo svedočenja o tome, neću sada da prolazim kroz sve t. Ali da li ste ikada videli na primer, to je na stranici 5.285, gde se govori o tome da su ljudi pokazivali noževe, pokazujući na vrat da će, recimo, nekome preseći vrat ili odseći glavu? Da vi niste slučajno tamo videli te ljude koji su se tako ponašali?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Pa bilo je verbalno... ver... verbalnog napada, ali nisu... ipak je vojska bila između autobusa i... Ja nisam se toliko tim detaljima baš ovaj...

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Nije to stvar ulaženja u detalje, nego jednostavno da čovek ima uši da sluša šta se dešava i da ima oči da vidi šta se dešava u stvarnosti, zar ne?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: U stvarnosti tako je. I ja sam vidio da je situacija složena i zbog toga tražim šta da se radi dalje. Ja znam da treba da se obezbede, ali koliko dugo će oni da ostanu, da li treba još nešto prema autobusima da preduzmem, odnosno tim ljudima, sem da ih obezbedim? I zbog toga tražim dodatno naređenje.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: I opet, samo još jedan mali deo: strana 3.643, svedok P-012, pitanje: "Ovi lokalni Srbi, da li su bili naoružani i da li su bili u nekim uniformama?" Odgovor: "Da, bili su naoružani, imali su noževe, pretili su nam. Išli su od autobusa do autobusa, preteći da će nas poklati, ubiti i tako dalje. Bili su obučeni u različitu odeću. Neko je imao šubar, neki su imali brade, neko je imao gornji deo uniforme, neko je imao donji deo uniforme. Nisu imali kompletnu JNA uniformu, nego samo njene delove. To su bili pripadnici paravojnih jedinica, ali i vojnici JNA". Dakle, hoću da vas pitam sada ovo. Vi ste spomenuli da su ti ljudi bili naoružani, imali su i noževe. A da li ste videli ljude sa šubarama koji se nazivaju četnicima?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Pa bilo ih je, baš tako. Bilo ih je i u civilnom, bilo ih je u mešovitom, gornji deo odeće uniforma, donji civilno. Bilo ih je i u uniformi, cela uniforma, i tako. Različito su bili obučeni. Neko je imao neku kapu drugu, neko šešir, i tako. Nijesam baš sve detalje. Ne može se to u tom momentu sve zapaziti... jer je moje bilo drugo – kako obezbediti bez incidenta sve to.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li onda možemo da zaključimo da je ovaj opis po vama, koji sam vam sada pročitao - jedna korektna procena onoga što ste i vi videli?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Pa tako. Sk... skoro može.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: I kao direktna posledica onoga što ste videli, vi ste onda otišli i razgovarali sa Mrkšićem. Ali pre toga bih želeo da se osvrnem na jedan deo vašeg iskaza, gde vas je gospodin Vasić pitao kako to da ste vi bili za ime Boga uključeni u to, jer u normalnom lancu komandovanja to treba da bude Lukić, a ne vi. Dakle, ja ponavljam to pitanje: Kako to da ste vi bili u to uključeni?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Predojević je bio pre ulaska u Drugi bat... Drugi jurišni odred u sastavu Prvog bataljona. I ja sam, sve dok posta... dok sam postao komandant 1. novembra, bio u sastavu Drugog jurišnog odreda, i bio odgovoran za to. I mene se Predojević obratio, a ne znam da li je u tom momentu bio major Lukić, te sam ja otišao na lice mesta i preduzeo da to rešim. Tako da sam mogao to da rešim, odnosno -

preko komandira čete koji je komandovao. Ja mu se nisam mešao u komandu, nego samo sam mu, ovaj, pomogao da... da taj zadatak reši.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li bi moglo da se kaže da ste vi bili iznenađeni što vas je pozvao Predojević, zato što biste u stvarnosti očekivali od njega da se prvo obrati Lukiću?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Pa ne znam da li je Lukić bio tu, major Lukić, da li je bio na mestu tu, a to je trebalo što pre rešavati. Bolje u početku rešiti nego kad kasnije bude kasno.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: A ja vam kažem da niste odgovorili na pitanje. Tačno je zar ne, da u lancu komandovanja kakav treba da postoji, trebalo je da se obrati Lukiću a ne vama, bez obzira da li je on bio tu, ali trebalo je njega da kontaktira, zar ne?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Sigurno da jeste. E, da li se on obratio, pa nije ga našao, a onda mu nije... nije mogao da čeka više, nije bilo vremena, pa se obratio meni. Uglavnom, ovaj, ja sam otišao da to rešavam.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Ja vas ni na koji način ne kritikujem. Molim vas da to shvatite. Ali da li mogu da vam kažem da je razlog što se Predojević obratio vama bio taj što je situacija izmicala kontroli i što je on bio veoma zabrinut u vezi toga. To je tačno, zar ne?

ADVOKAT BULATOVIĆ: Ulažem prigovor, časni Sude.

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Nije se situacija izmicala kontroli, ali je mogla da izmakne ako... ako se produži tako. Možda se mogla, a možda i ne bi. Ali on je, može biti, procenio da bi se moglo - i bolje što je tako rešio.

SUDIJA PARKER: Gospodine Bulatoviću?

ADVOKAT BULATOVIĆ: Ja bih samo zamolio, ovaj da, radi korektnosti da tužilac ne spekulise. Znači, da traži mišljenje od svedoka, koji su... šta je mislio jedan svedok kada je... kada se obratio njemu. Znači, otkud ovaj svedok može da zna šta je mislio neko drugi koji se obraća njemu? Jedino u tom pravcu. Pošto je svedok već odgovorio, samo za ububuće.

SUDIJA PARKER: Hvala vam. Da, gospodine Moore?

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Šta vam je Predojević rekao, posle čega ste vi otišli da vidite šta se događa?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Rekao mi je da u kasarni imaju autobusi u kojima sjede civili, a da okolo su meštani koji prete civilima koji su u autobusima, i da može izaći... doći do problema.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: A da li je on onda tražio da vi dođete, ili ste vi otišli dobrovoljno po sopstvenoj odluci?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: I tražio je da dođem, jer je tražio rešenje. A ja sam, da bi našli rešenje, otišao da vidim o čemu se radi, da i ja se uverim u šta... šta je na licu mesta.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li vam je on rekao da je video kako su autobusi stigli?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Nisam ga ja pitao kako su stigli, nego samo mi je samo rekao da su iz... isto, on mi je on potvrdio da su to autobusi došli iz bolnice, i da tu treb... privremeno treba da ostanu.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: A koliko ste vi dugo ostali kod autobusa, pre nego što ste se vratili da telefonirate ili stupite u vezu s Mrkšićem?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Pa nisam više od 10 minuta.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Tokom tog perioda, da li ste videli još nekog oficira tamo?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: U tom periodu nisam.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Ako pratimo redosled događaja, onda bi bilo ispravno da se kaže da ste se vi onda vratili u kasarnu, pretpostavljam, u vašu kancelariju, da biste stupili u kontakt sa Mrkšićem. Da li je to tačno?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Tačno. Ali ne u kancelariju, nego imao sam vozilo ispred zgrade u kome su bila sredstva veze, i u to vozilo sam došao.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li onda kažete da ste stupili u kontakt sa njim iz vozila, a da niste ušli u zgradu?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Da, da, to je moje bilo... Otalen sam mogao održavati vezu kompletno.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li znate da ste u vašem svedočenju na stranici 52:8 vi rekli: "Kada sam video kakva je situacija, vratio sam se u zgradu i nazvao sam komandanta brigade Mrkšića". A sad nam kažete da niste ušli u zgradu, nego da ste to uradili iz vozila?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: To je isto, jer ja otalen vezu održavam, i ono je bilo uz samu zgradu, sredstvo veze, ovaj. Znači, to je do same zgrade. Uglavnom, otalen sam održavao vezu.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: U redu. Neću dalje sa tim da se bavim. Ali, vi ste razgovarali sa Mrkšićem u nekom trenutku?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li mogu da vam kažem da je situacija bila ovakva. Pod jedan – vi ne možete da se setite da ste čuli bilo šta o evakuaciji bolnice 19. novembra u 18.00 časova na referisanju. Pod dva – 20. novembra ujutro stiglo je pet autobusa u kojima su se očigledno nalazili selektovani pojedinci, koji su bili pod oružanom stražom, iz bolnice, a na putu za Sremsku Mitrovicu. Pod tri – imali ste

pojedince koji su bili naoružani i koji su pretili odmazdom, to je moja reč, i situaciju je zahtevala da vi nešto uradite u vezi sa tim. Dakle, da li ste vi onda pitali Mrkšića, koji je bio zadužen za evakuaciju, dakle za te ljude, da li ste vi njemu rekli: "Oni ovde ne obavljaju posao baš jako dobro. Imamo teritorijalce koji jure unaokolo i prete da će im svima prerezati grkljane". Da li ste možda mislili da o nečemu treba da obavestite komandanta?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Zato ga i zovem - da vidim šta preuzeti i koliko dugo preuzeti za obezbeđenje tih autobusa. Otkud tu autobusi i šta, ovaj.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Ne, nije bilo reči samo o tome šta da se radi. Komanda možed da bude dobra, može da bude loša, može da bude indiferentna a može da dođe i do nesporazuma kada ljudi pomešaju svoja zaduženja. Dakle, nije ovo nužno moralo da bude slučaj loše komande. Moglo je da se radi i o nesporazumu - šta su čija zaduženja. Dakle, tvrdim vam da je prva stvar koju ste trebali da kažete komandantu: "Ovde nema oficira, komandante Mrkšiću". Da li ste vi to njemu rekli?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Ja sam komandantu rekao da u auto... da u kasarne su dovežena... doveženi autobusi sa ljudima, i da im civili prete, i da postoji opasnost po bezbednost tih ljudi. Komandant je mene naredio jasno – po svaku cenu obezbediti punu bezbednost tih ljudi: "A sada je u toku sjednica Vlade SAO Krajine i rešava se gde će dalje i kad će početi s transportom", i to je mene bilo jasno. Znači, ništa prema njima, samo da obezbedim. I vratio sam se na lice mesta, pojač... Predojević pojačao obezbeđenje. U tom momentu je došao i Marić u kasarnu sa jednim odel'anjem, jer je trebao nešto da uradi - vrati neka sredstva u kasarnu. I zajedno sa upozorenjem, naredbodavnim tonom, sa pojačanjem obezbeđenja, mi smo te ljude izbacili iz kasarne, i odbili od... prvo odbili od autobusa, i izbacili iz kasarne. Tako da više autobusima nije pretila nikakva opasnost.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Gospodine Šušiću, to je sve sjajno, ali vi imate pet autobusa u kojima se nalazi selektovana grupa muškaraca koja je došla iz bolnice i imate vozača koji to sve drži pod kontrolom. Sada da se osvrnemo dakle na realnu situaciju, uz svo poštovanje prema vama. Jedno od pitanja koje ste vi trebali da postavite ili da tražite uputstva - bilo je sledeće: "Koji je oficir koji je zadužen za ove autobuse? Kome ja da se obratim? Kako ja sa njim da saradujem?" To su trebala da budu prva pitanja koja vi postavljate "Ko je bio zadužen?" I ja vam sugerisem da vi jeste pitali to Mrkšića i želeo bih da mi vi odgovorite?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Da su... Da je bio starešina tu, ja bi starešinu pitao to. Ali pošto nije bilo tu starešine... ili ga nisam vidio. Znači, samo su bili autobusi i ljudi oko njih i Predojević - koji ima problem. E, postavlja se to, i to mi rešavamo. I to smo rešili.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Nije nužno da imate nekog oficira tu na licu mesta da bi taj oficir bio zadužen za autobuse On može da bude u blizini ili može da bude na putu do te lokacije, ili jednostavno može negde da čeka, zar ne?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Pa jeste, ali ako ga čekamo, onda može biti kasno posle preuzimati bilo kakvo obezbeđenje.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Ne. Vi možete da preduzmete mere obezbeđenja i da čekate. Ne mora obavezno da ide ovo jedno uz drugo, zar ne?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Tako je. I mi smo preduzeli i obezbedili autobuse.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li vam je problem da kažete ovom Pretresnog veću ko je bio zadužen za taj konvoj?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Nemam nikakvih, nikakvih poteškoća nemam. Da znam ko je, ja bih rekao. S tim što je Vukašinović dolazio, znači on je bio sa konvojem, došao, odveo ljude, vratio jednu grupu. Da li je on bio zadužen, ni to mi nije poznato.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Recite mi odakle ste vi poreklom, iz koje zemlje?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Ja sam ispod Durmitora, iz Crne Gore.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li ste poznavali gospodina Šljivančanina ili koliko ste ga dugo poznavali 1991. godine?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Poznavao sam ga... Upoznali smo se kad sam došao u Gardijsku brigadu 1982. godine.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Ako je Vukašinović bio zadužen za transport, on je bio organ bezbednosti i u to vreme je bio potčinjen gospodinu Šljivančaninu, zar ne?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Bio je organ bezbednosti, bio je u odeljenju bezbednosti. I da li je tada bio potčinjen njemu - sigurno da jeste.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Dakle, da li je odgovor da ste vi znali da je gospodin Vukašinović bio potčinjen gospodinu Šljivančaninu 20. novembra, i neko vreme pre toga? Vi ste to znali, zar ne?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Ne, ne nijesam znao. Znao sam da je u onom odeljenju, ali šta je sad...

TUŽILAC MOORE – PITANJE: A pretpostavljam da je to odeljenje organ bezbednosti?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: A komandant organa bezbednosti za Operativnu grupu Jug je bio gospodin Šljivančanin. Vi ste to znali?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Nije on komandant, nego načelnik bezbednosti.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: I zato je Vukašinović bio njemu podređen, zar ne?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Jeste. Ne znam ovo kad je bio komandant u Negoslavicima da li je tu izgubilo nešto, ako nije, onda je morao biti njemu potčinjen.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Vi kažete da ste se vi obratili Mrkšiću, iako on to poriče. Zar vi niste znali da je Šljivančanin bio odgovoran? Hajde čak da uzmemo i njegovu verziju, da je on bio zadužen za trijažu 20. novembra ujutro u bolnici?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Nisam znao.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Vi nikada niste saznali da je Šljivančanin zadužen za trijažu, za proces odabira u bolnici?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Posle su mi rekli da je on bio u bolnici. Da li je on vršio ili nije, ne znam. To mi nije poznato. Šta su radili u bolnici - nije mi poznato.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Imali ste radio vezu, to znamo.

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Da, jesam.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li vam je uopšte palo napamet da pokušate da stupite u vezu sa nekim, recimo, u samoj bolnici? Na primer, recimo sa Paunovićem?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Ne.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Samo trenutak. Znači, Paunović je bio komandant zadužen za obezbeđenje bolnice. To ste znali, zar ne?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Jesam, da je njegova jedinica obezbeđivala bolnicu.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Iz tog razloga, ako uopšte postoji neka osoba koja zna šta se dešava, koja je nadležna, to bi bio Paunović a Paunović se nalazi u bolnici, zar ne?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Verovatno.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Nije verovatno. Tvrdim vam da je to sigurno, zar ne gospodine Šušiću?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Ne znam, ne znam. Nisam bio tamo. Ne znam, eto.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Pa zašto niste onda stupili u vezu sa gospodinom Paunovićem, čovekom koji je mogao da vam odgovori na vaša pitanja?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Nisam stupio u kontakt s njim, jer nijesam znao da li je on odgovoran za to i... zbog čega bih se ja njemu obraćao.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Izvinite, ali čini mi se da ste ranije u iskazu rekli da ste znali da je Paunovićev bataljon bio zadužen za obezbeđenje bolnice. Zar niste to ranije rekli u svom svedočenju?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Pa i sad kažem da je... da je tako.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Pa ukoliko je to tako, onda je on čovek koji može da odgovori na vaša pitanja, zar ne?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Pa u tom momentu ja nijesam... ja ga nisam pozvao. Sad, da li sam ga trebao – nisam - ne znam, ali nisam ga zvao.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Na koji način prisustvo pet autobusa koji dolaze, govoriću laičkim jezikom, u okvire vaše zone odgovornosti, na koji način to utiče na vas i način na koji se vi postavljate prema datoj situaciji?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Utiče, zato što oni dolaze u zonu odgovornosti koju obezbeđuje Druga četa. I tu se stvara taj problem koji treba da se riješi, i mi ga rešavamo. Ali je samo pitanje koliko, znači, dugo će tu da ostane. Da li, znači, pojačavati, treba

tražiti druge snage, ili treba li nešto još raditi tu. Zato je bilo po... potrebno obratiti se komandantu.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Ostavimo sada razgovor sa komandantom. Vi ste suočeni sa mnogo većim problemom, zar ne?. Vi ste ovde opterećeni, da kažem, sa 250 selektovanih muškaraca, a imate i jednu grupu neprijateljski nastrojenih koji hoće osvetu, a ovi treba malo kasnije da krenu dalje. Znači, to je tako, zar ne?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Da. Jeste, takva je situacija. Znači, u krugu kasarne su autobusi, u autobusima sjede ljudi. Okolo su civili koji su.... koji ih verbalno napadaju i vređaju. I da ne bi došlo do nečeg težeg, onda se mora hitno nešto preduzeti da se obezbedi puna bezbednost tih ljudi.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Znači tačno je da se kaže da je postojala mogućnost da dođe do krivičnog dela protiv bilo kojih od ovih lica. Zar nije i to tačno?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Pa, tačno je. Moglo je doći.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Kao posledica toga, ukoliko ti ljudi treba da napuste vašu zonu odgovornosti, vaša je dužnost, zar ne, da obezbedite da se to izvrši na jedan bezbedan način, a ne neodgovorno. I to je tačno, zar ne?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Da, i to je tačno.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: S obzirom na to da se ovih pet autobusa nalazilo u vašoj zoni odgovornosti, da li ste vi obezbedili da dalje kada budu nastavili svoje putovanje, idu na jedno bezbedno mesto, da biste izbegli eventualno počinjenje krivičnih dela protiv tih ljudi?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Zbog čega ja to da radim? Meni je osnovno bilo da u zoni odgovornosti - da budu bezbedni i da njihovo prevoženje neko će drugi rešiti za dalje prevoženje. A ako dobijem zadatak, onda bi taj zadatak rešio.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Ne, ne. Zato što ste vi, kada ste davali svoj iskaz, rekli sledeće: "Mene je kontaktirao mladi oficir ili mladi starešina Predojević. Bio sam svedok onoga što se dešava. Uvideo sam da postoji mogućnost da se dogode krivična dela. Kao posledica toga, ja sam se javio telefonom Mrkšiću. Mrkšić je rekao da će da pruži sve moguće obezbeđenje i da će o njihovoj budućnosti odlučiti Vlada. On nije rekao ništa o tome gde će oni ići, odnosno pod čijom će kontrolom biti". Da li je to tako?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Tako je.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Zbog toga bih ja želeo da znam koje ste vi korake preduzeli kako biste obezbedili da kada ti ljudi nastave svoj put, da zaista i budu bezbedni?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Ja sam preduzeo tako što sam sve civile i te koji su tu grupu ljudi, meštana, udaljio iz kasarne. Odnosno, ne ja, nego starešina Predojević sa svojim pripadnicima iz čete.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li je tačno da niste razgovarali sa Panićem?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Pa Panića sam i.... potpukovnika Panića i majora Lukića kasnije sam vidio baš kod autobusa, blizu autobusa. Ne uz same autobuse, ali tada je bilo sve mirno i razgovarali smo da je bilo malo, ovaj, da je bilo pre toga problema, i da je to otklo... otklonjeno. Ali...

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Znači, ipak ste razgovarali sa Panićem?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Razgovarao sam, ali i Panić je bio sa tim isto upoznat. Sve što sam ja... on je bio sa tim upoznat.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Ono što mene zanima je šta ste vi rekli Paniću?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Pa ne sećam se šta sam...

TUŽILAC MOORE – PITANJE: A da li možda možete da se setite onoga što je Panić rekao vama?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Ni toga.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: A Vukašinović? Treća sreća možda?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: A ne, Vukašinovića ja nisam vidio. Ali je bio. Rekli su mi da je bio.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Dok ste razgovarali sa Panićem, a sećate se da ste razgovarali, ali ne i o čemu, da li ste uopšte razgovarali o tome ko je zadužen za konvoj na njegovom daljem putu?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Možda jesmo, ali se ja ne sećam.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Samo trenutak. Tu imate najmanje 250 ljudi, i mi to sada znamo, mada će da bude prepirke u vezi sa samim brojem, i znamo da je - nekoliko sati pošto su oni otišli iz vaše zone - došlo do jednog stravičnog masakra. To je svakako nešto o čemu ste morali da razmišljate, ali ko je taj koji ih je preuzeo pod svoju kontrolu, i ko je taj koji ih je odveo u tu stravičnu smrt na najgori mogući način. Zar niste o tome uopšte razmišljali?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Tada nisam, jer nije ni na kraj pameti nije palo na... da... da tako se nešto može desiti.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Nešto o čemu mora da ste ipak razmišljali, ko je taj pukovnik koji izlazi kroz vrata sa 250 selektovanih ljudi? Kako ste znali, na primer, ko je on, gde idu i da li će da budu bezbedni?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Kad je... kad su oni došli, da su došli sa vozilima, pa da ih pretovaraju, e onda bi mene bilo to drukčije. Ili da su naredili pa da se peške krene, to bi bilo drugo. Ali kada idu sa istim autobusima, istim obezbeđenjem, onda je to mene postajalo normalno, zato što nijesam ni bio ni kad su došli. Da li je to isti taj koji je organizovao, uglavnom, nije mi to ništa značilo što idu. Znači, nije bilo premeštanja iz autobusa, nego su isti ti autobusi, isto to obezbeđenje pošlo napred... dalje.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Kažete da nisu promenili autobuse. Da li mogu sada da vam ukažem na jedan iskaz koji smo čuli, pročitacu vam to, pa da vidimo da li će možda da vam osveži pamćenje... Samo trenutak.

ADVOKAT VASIĆ: Časni Sude, dok moj uvaženi kolega traži, je li mogu da se obratim?

SUDIJA PARKER: Da, gospodine Vasiću?

ADVOKAT VASIĆ: Nisam hteo da prekidam, ali samo jedna ispravka na transkriptu. To je stranica 48, red je 9. Kada je svedok govorio o tome šta je gospodin Mrkšić rekao, u transkriptu stoji da se radi o sastanku Slavonije, Baranje... Vlade Slavonije, Baranje i Zapadnog Srema, a svedok je rekao samo "SAO Krajine". Samo sam to hteo da ispravim. Nije pominjao ovo ostalo uopšte.

SUDIJA PARKER: Hvala vam.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Našao sam jedan deo, nije baš onaj koji sam tražio, ali nije važno. Ovo je bilo u vezi sa promenom autobusa, jer ono što ja hoću da kažem da se desilo jeste da su određene osobe premeštene iz autobusa A u autobus B. I imamo na stranici 3.649:10 sledeći skaz: "Situacija se već bila smirila, ali ovaj visoko oficir koji nas je prozivao, rekao nam je da idemo u drugi autobus koji je bio parkiran nekih 30 metara dalje od ostalih autobusa. Onda su paramilitarci napravili špalir - i kako smo prolazili tuda: udarali su nas, šutirali su nas, udarali palicama, gvozdanim šipkama, čime god su stigli. Trčali smo ka drugom autobusu, jer smo znali da ukoliko iko od nas padne na zemlju da će biti prebijen do smrti". Vi dakle niste ništa od ovoga videli, zar ne?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Nisam vidio, ali tu se radi o majoru Vukašiniću kada je deo ljudi vratio u bolnicu, po iskazu Predojevića.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Znači, vi kažete da je ovaj prikaz, ovaj opis ovde u skladu sa onim što su vam drugi rekli ili sa onim što ste vi lično videli?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Nisam ja to vidio, jer ja nisam bio kad je Vukašinić bio u kasarni i ne znam. Ali mi je Predojević rekao da je bio Vukašinić i da je vratio jednu grupu iz tih autobusa nazad. Tako da znam da je Vukašinić boravio u kasarni - po iskazima.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Ali radeći sa iskazima drugih ljudi koje sam vam već čitao, mogu još jedan da vam pročitam ako želite, ja sam vam pročitao činjenice da su ljudi: prebijani, tučeni, udarani kundacima, pesnicama, kada je - kažete Vukašinić, a moguće da je to bio i neko drugi, ali u svakom slučaju - došlo do prelaženja iz autobusa A u autobus B. Sada vas direktno pitam: Da li vi kažete da niste ništa čuli o tom premlaćivanju ljudi kada su prelazili iz autobusa? Ne kažem ja da je to vama rečeno direktno, zar ne?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Nije mi rečeno. Rečeno mi je samo da je bio Vukašinić i da je promenio... da je vratio oko dvadesetak ljudi nazad. A posle, kad smo

uspostavili obezbeđenje, kada smo udaljili sve te ljude i isterali, više se nije niko pojavljivao, i bila je situacija sasvim mirna oko autobusa.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Ali očigledno su ljude tukli pre nego što ste vi oformili vaš kordon. To je tačno zar ne? Inače to nema smisla?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Pa nisam bio. Znači, to mi je nepoznato. Ali zato i preduzimam mere. Zato i ne čekam Lukića ako je negdje bio vani, nego odmah prilazim da se to rešava. I zato me zove Predojević - da je situacija teška i da treba da se rešava.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Znači, Lukić je napolju. Lukić nije bio tamo. Da li to kažete?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Ne znam da li je bio, ali nije preduzimato se... ni... nije preduzima se ništa... ili se preduzima. Uglavnom, Predojević mene poziva, i situacija kaže da je složena. I kad sam došao, i vidio sam da je tako, da može iz toga izaći, eto, taman to, da batinaju ili nešto, a to mi ne možemo dozvoliti.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Recite mi: Da li je Mrkšić ikada stupio u kontakt sa vama da pita da li je situacija poboljšana? To bih ja nazvao pokazivanje brige od strane komandanta. Pretpostavljam da to znači ne u prevodu?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Nije, nije me pozivao, a nijesam ni ja izveštavao, zato što sam... što je situacija postala posle sasvim mirna. A i vidio sam tu i potpukovnika Panića, načelnika štaba, majora Lukića, tako da ja nisam više izveštavao.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li vas je Mrkšić ikada pozvao da vam kaže da je on odobrio to premeštanje lica iz kasarne JNA?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Nije.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: A da li vas je Mrkšić ikada zvao telefonom da kaže njegovim potčinjenim komandantima, da vam kaže šta se dogodilo - da je doneta politička odluka i da ovih 250 ljudi treba da se odvedu negde? Da li ste u vezi sa tim ikada pozvani?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Nisam, nisam. Samo, u razgovoru kad je rečeno da je u toku sednica Vlade, i da se pitanje rešava.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Dakle, ako pogledamo na situaciju sa Mrkšićeve tačke gledišta, vi ste ga obavestili o tome kako se ponašaju teritorijalci, naoružani pojedinci u kasarni JNA, a on vam kaže: "Dovedite obezbeđenje" i onda ne radi apsolutno ništa više kako bi bio siguran da je sve u redu, zar ne?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Da je bilo šta... posle bilo nekog problema, da nismo mogli da udaljimo ljude iz... od autobusa, i da ih udaljimo iz kasarne, ili da smo morali druge sile primenjivati, na primer, fizičku snagu ili nešto, e onda bi izvestili komandanta, i rekli mu. A pošto je ovo išlo normalno, obezbedili i postala potpuno normalna situacija, onda nije bilo potrebno izveštavati.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Dakle, po vama je sve bilo u redu, a 250 ljudi je otišlo u smrt. Da li o tome govorite? Da li je to vaša predstava o tome da je sve bilo u redu?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Ne govorim ja to. Ja to ne govorim - da je to bilo... ali je potpuno situacija bila mirna, autobusi su se i... isti autobusi, isto obezbeđenje; sa obezbeđenjem vozilom napred i vozilom iza terenskim vojnim - krenuli dalje. Jer ja nisam znao da će oni ići u smrt.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: A odgovor na...

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Niti mogao pretpostaviti.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: A odgovor na prvobitno pitanje jeste da Mrkšić nije ponovo zvao da vas obavesti šta se događa ili da izrazi neku zabrinutost, zar ne?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Čim ga nismo pozvali, znači, čim ga nijesam pozvao ili bilo ko iz kasarne da dalje postoje problemi, onda nije bilo potrebe, jer je situacija posle postala potpuno mirna.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li ste vi znali da ovi autobusi idu na "Ovčaru"?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Ja nisam znao.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li ste se ikada raspitivali: Kuda idu ovi autobusi, zato što ću ja morati da podnesem izveštaj, da obavestim svog komandanta ili nekom drugom?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Nisam, zato što se ovo ne radi o nekoj stanici, pa da ja moram da znam gde ti idu autobusi. To je bio samo jedan predah tih autobusa koji su tu bili, i oni su dalje nastavili... nastavili sa prevoženjem, sa obezbeđenjem koje ih je i dovezlo. Prema tome, nikakva to moja nije... izašli su iz zone odgovornosti, i oni ulaze u drugu zonu odgovornosti - ko treba da vodi računa o tome.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Ali 20. novembra u 18.00 časova trebalo je da idete na sastanak komande, zar ne, gde je vaš komandant, gospodin Mrkšić očitio trebao da sasluša različita referisanja o tome šta se događalo tog dana, zar ne?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Sigurno. I ja vjerujem da je Lukić u vezi toga informisao... referisao, ovaj, zato što je to bilo u kasarni.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Ne, ne. Prvo pitanje je: Da li ste vi išli ili nameravali da idete na referisanje to veče, 20. novembra u 18.00 časova?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Hvala. A da li je tačno da je jedna od funkcija referisanja u komandi da vi od komandanta čujete određene podatke, i da isto tako vi njega obavestite o tome šta se događa u vašoj zoni odgovornosti i da li ima nekih problema? To je tačno, zar ne?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Tačno.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: I kada je došlo do referisanja u komandi, a komandant Mrkšić vas nije kontaktirao, vi ste se nalazili u situaciji gde vi idete na referisanje, kako ste nam rekli u vašem iskazu, gde je trebalo da kažete i gospodinu Mrkšiću i svim okupljenim oficirima tamo: da je stiglo pet autobusa, da su stigli iz bolnice, ali da vi niste znali ko je bio zadužen za njih, da je bilo problema sa autobusima, da su neregularne snage pretile ljudima u autobusima, ali da ste vi obezbedili sve to. Vi ste sve to trebali da kažete, zar ne?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: O tome je referisao komandant Lukić. E sad, u kojoj meri, ne znam, jer se to u kasarni desilo.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Ne, ne. Vi ste bili u tome i to upravo zato jer Lukić nije bio tamo. Vi ste bili u direktnom kontaktu sa vašim komandantom. Dakle, ja vam kažem: da vas je komandant pitao šta se tamo događalo, to bi bilo: Bio sam tamo. Javljeno mi je da je stiglo pet autobusa. Nije bilo drugih oficira. Bilo je ružnih ispada, i to toliko da sam se obratio komandantu. Komandant mi je rekao da ih zaštitim, i onda se sve smirilo". Vi biste to tako rekli, zar ne?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Tačno je. To bi tako.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Ali vi imate priličan problem, zar ne? Zato što se na taj deo vaše priče nadovezuje sledeće: " U stvari komandante, 250 ljudi je odvedeno iz moje zone odgovornosti, a ja ne znam ko ih je odveo. Ja ga nisam čak ni prepoznao." To je tačno, zar ne?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Nije moje bilo ni da ih prepoznajem, jer moje je bilo samo da ih obezbedim, odnosno da ih Druga četa obezbedi dok su u kasarni. A o ovome svemu što se des... desilo, to je izvestio i potpukovnik Panić, načelnik štaba, i major Lukić, pa i Vukašinović sigurno kad je, ovaj, završio sa tim.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Zaboravite sada i na Panića i na Vukašinića i na sve druge. Ja vama kažem, da je vas Mrkšić pitao: "Ko je te ljude odveo?" - vi ne biste znali da kažete ko je to bio, ne biste mogli da kažete kojoj jedinici pripada, ne biste znali da kažete ni kuda ih je odveo? To je tačno, zar ne? U pravu sam za sve tri stvari, zar ne?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Tačno.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: I ja vam kažem da vi odlično znate i da jako puno ljudi u Gardijskoj brigadi isto tako odlično zna ko je te ljude odveo na "Ovčaru" i da vi svi to zataškavate?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Sigurno ne zataškavam. Ne znam ko je, ali nit' mi je bilo da znam ko je. Jer oni su bili samo tu, i oni su dalje nastavili kretanje. Prema tome, ovaj, ja sam odgovoran bio za ono vreme dok su oni boravili u kasarni - da se nešto ne dogodi.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: I vi ste videli pukovnika koji je odlazio, vi tako kažete, zar nije tako, ali niste ga prepoznali?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Nisam ga prepoznao, ali pukovnik je... ovlašćeni starešina. Ne bi on mogao uzeti autobuse, obezbeđenje i sve, da nije imao naređenje da to uradi.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Ali videli ste njegovo lice, zar ne? Videli ste kako se šeta oko autobusa i videli ste kako izlazi. To je tačno, zar ne? I zato vi i kažete da niste mogli da ga prepoznate, zar ne?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Zato što je bilo odstojanje veće, ovaj, nijesam mogao da ga prepoznam. A i nijesam ga... ne bih ga prepoznao, jer nije bio iz Gardijske jedinice.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: A sigurno je da ta osoba nije bio Pavković, zar ne?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Nije. Nije sigurno, jer Pavkovića poznajem.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li mogu da vas pitam nešto o jednom delu iskaza. Ali pre nego što to uradim, da se vratimo na ovo poslednje što ste rekli. Rekli ste da je on bio ovlašćen. Da nije mogao tek tako da odvede te autobuse, a da nije imao odgovarajuće naređenje da to uradi. Da li biste se složili sa ovom mojom tvrdnjom da je odvođenje tih lica moralo da bude po uputstvima Mrkšića ili pod uputstvima nekog ko je bio podređen njemu i na koga je on preneo ovlašćenja? Ovo dugačko pitanje, ja ću da ga podelim na manje delove, ako želite?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: On mora da je od nekog dobio zadatak. A ko je mogao... Ja mu nijesam mogao dati zadatak, zato što nijesam bio nadležan ni za šta zato, samo da ih obezbedim dok su bili u kasarni. E sad, ko je njemu dao zadatak? Ali je on došao ovaj, sa dva terenska vojna vozila, pravilno obezbedio, na čelo jedno vozilo, na začelje drugo vozilo, i krenuli su prema nekuda. Tako da ja ne vidim tu nikakvu ovaj, grešku, zato što je isti... znači, ista sredstva prevoza, isti vozači, i isto obezbeđenje - nastavilo dalje prevoženje tih ljudi.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: I zbog toga pošto se nalazimo u zoni Operativne grupe Jug, to je moralo da bude pod rukovodstvom Mrkšića ili nekog njegovog podređenog ili možda, preciznije rečeno, nekog na koga je on preneo ovlašćenja, zar ne? Molim da mi se odgovori?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Nije mi poznato. Nije mi poznato. Po čijem naređenju, ne znam.

TUŽILAC MOORE: Izgleda da gospodin Vasić ima prigovor?

ADVOKAT VASIĆ: Da li mogu, časni Sude?

SUDIJA PARKER: Da gospodine Vasiću?

ADVOKAT VASIĆ: Prigovor se odnosio upravo na to da je svedok već rekao da ne zna. Tako da je on sad samo ponovio to. Prigovor sad i nema... i nema nekog značaja.

SUDIJA PARKER: Hvala vam.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Sada bih želeo da to razbijem na manje delove i da vam ponovim pitanje.

TUŽILAC MOORE: Ja vam tvrdim da je ovo jedno apsolutno korektno pitanje, logično pitanje i ja vam tvrdim da ovaj svedok očigledno izbegava da odgovori.

SUDIJA PARKER: Ja nisam ni nameravao da se umešam, gospodine Moore.

TUŽILAC MOORE: Izvinjavam se.

SUDIJA PARKER: U ovom suđenju, ja bar pokušavam da svedem reči na minimum.

TUŽILAC MOORE: I mi svi to isto radimo, časni Sude.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Gospodine Šušiću, mi se nalazimo u zoni odgovornosti Operativne grupe Jug, zar ne? Molim vas da odgovorite?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Tako je.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Ovi autobusi su tu bili pod kontrolom Operativne grupe Jug i nalazili su se u zoni odgovornosti Operativne grupe Jug, zar ne?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Vi ste zapravo o tome razgovarali sa Mrkšićem i jasno je da je on prihvatio da su oni njegova odgovornost. I to je tačno, zar ne?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: I ja vam kažem da je i logično i razumno, da bi se ti ljudi uklonili, to je trebalo da bude urađeno pod rukovodstvom ili komandanta Operativne grupe Jug – Mrkšića ili pod rukovodstvom osobe na koju je on preneo ovlašćenja, zar ne?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Da li je trebalo ili nije, meni to nije poznato. Ali uglavnom je došao pukovnik, i tako su uradili. Ko je njima naredio? Znači, ovaj prvi ili ovaj drugi ili treći ili četvrti, ja ne znam. Ali on je sigurno morao imati od nekoga naređenje. Kao što sam i ja imao naređenje da ih obezbedim u kasarni.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: A kada je reč o tom odgovoru i iskrenosti tog odgovora – da li bismo tu istu iskrenost mogli da pirmenimo i na ostatak vašeg svedočenja?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Nisam... nisam shvatio?

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Onda mi dozvolite da vam postavim ovo pitanje. Pitali su vas, ja mislim da vas je to pitao gospodin Vasić jutros: "Da li je on..." to je Vukašinović "...da li je Vukašinović možda ušao u neki od tih autobusa tamo a da prethodno nije zatražio odobrenje kapetana Predojevića koji je čuvao te autobuse?" Da li se sećate da vas je to pitao? Dakle, da li je Vukašinović možda ušao u neki od tih autobusa a da prethodno nije zatražio odobrenje kapetana Predojevića, koji je čuvao te autobuse. Da li se sećate toga?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Nije mi to poznato, zato što je sve to bilo kad ja nisam bio prisutan tu, tako da ne znam da li je. Ali su mi rekli da je Vukašinić izdvojio 20... oko 20 ljudi i vratio ih u bolnicu.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Ne, ovde se očigledno radi o nesporazumu. Dakle, ovo pitanje vam je već bilo jutros postavljeno. Sada ću da vam pročitam vaš odgovor. Čini se da postoji problem.

SUDIJA PARKER: Gospodine Vasiću?

ADVOKAT VASIĆ: Hvala vam. Ja se izvinjavam što prekidam mog uvaženog kolegu, ali mislim da je moje pitanje bilo: "Da li je major Vukašinić morao da se javi kapetanu Predojeviću pre nego što je ušao u autobus?" Mislim da sam tako pitao.

TUŽILAC MOORE: Ja ovde imam transkript i čitam iz transkripta. Referenca je 12:18.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Dakle, ovo je pitanje koje vam je bilo postavljeno, a sad vam čitam šta ste vi odgovorili: "Da li je on...", misli se na Vukašinića "...mogao da uđe u neki od tih autobusa a da prethodno ne zatraži odobrenje od kapetana Predojevića koji je čuvao te autobuse?" Odgovor: "Mogao je, jer je on bio ovlašćeni oficir iz pretpostavljene komande. Ali niko drugi nije mogao da uđe u te autobuse". Dakle, vaš odgovor je bio: "Mogao je, jer je on bio ovlašćeni oficir iz pretpostavljene komande". To je odgovor koji ste vi dali. A pitanje koje ja hoću da vam postavim je sledeće: Šta to znači kada kažete da je Vukašinić bio ovlašćeni oficir iz pretpostavljene komande, pa je zbog toga mogao?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Zato što je Vukašinić iz komande brigade. I on isto... i zato je mogao. A još ako je bio zadužen... ako je išao sa tim konvojem, ovaj.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Kada na takav način odgovorite, da li je to ono što bi se zvalo standardna vojna procedura – da kada nadređena komanda dođe u zonu odgovornosti niže komande, ona naravno ima prvenstvo?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Zavisi kako gde. Nije starija, nego po određenim pitanjima jeste. Po određenim pitanjima. Na primer, po pitanju bezbednosti, ako je nešto oko bezbednosti, onda je on tu trebao da... Inače ne može komandovati, ne može...

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Pa, postavicu pitanje. On je bio ovlašćeni oficir iz nadređene komande, zbog toga je mogao. Ono što ja hoću da mi se kaže, da li -ukoliko dođe određena osoba iz više komande, da li ima prioritet u toj zoni? To je relativno jednostavno pitanje?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Ne znam o čemu se radi, o kom prioritetu? Koji to prioritet? Znači, ne sumnjamo u njega. Ako je on ušao, ako treba nešto da uradi, nema potrebe da sumnjam ja u Vukašinića šta on radi, ili Predojevića.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Ja ništa sada ne pokušavam da vas uhvatim u nekoj grešci. Ja sam... vi se smeškate, ali ja ne. Jednostavno želim da mi razjasnite šta ste time hteli da kažete. Ponovo ću da vam pročitam pitanje. Pitanje je bilo u vezi toga da li

Vukašinović može da uđe u autobus. Pitanje gospodina Vasića: "Da li je on..." misli na Vukašinovića "...da li je mogao ući u neki od tih autobusa a da prethodno ne zatraži odobrenje od kapetana Predojevića koji je čuvao te autobuse?" Odgovor: "Mogao je, jer je on bio ovlašćeni oficir iz više komande, nadređene komande, ali niko drugi nije mogao da uđe u bilo koji od tih autobusa".

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Da?

TUŽILAC MOORE – PITANJE: To je sada pitanje i to je odgovor. Ono što ja želim da razjasnimo je da ako je osoba došla iz nadređene komande, da li ima prioritet u delovanju?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Ako je starešina iz pretpostavljene komande i ako je došao sa konvojem, pošto ja nijesam bio kada je došao konvoj, ako je on došao sa konvojem, znači da je bio zadužen za konvoj, e onda je mogao i imao pravo da uide u autobuse, odvoji ljude i vrati. Ako nije, nije mogao. Znači, nije mogao Vukašinović, da je došao odneklen sa strane i da uide u autobus, nit' bi on to učinio.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Ali evo, imamo situaciju. Da kažemo, Vukašinović je sa autobusima - ne kažem da je bio - i dođe u kasarnu i tamo je Predojević. Zamislimo tu situaciju. Ko je sad tu stariji: nadređena komanda ili Predojević?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Stariji je, ne nadređena komanda, nego stariji je Vukašinović, zato što je došao konvojem, i on je za taj konvoj koji je dovezao, on može da ih premešta iz autobusa u autobus, a Predojević ne može. Predojević može samo da ih obezbedi.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: A zašto vi onda kažete da je došao iz "pretpostavljene komande" i da kao takav ima prioritet?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Pa zato što je bio Vukašinović iz pretpostavljene komande. Ne mogu da kažem da je bio iz potčinjene, kada je bio iz pretpostavljene komande. On je iz komande Gardijske brigade.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Ili iz OG Jug?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Može i tako. Jer OG Jug ili komanda Gardijske brigade je isto.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Nemam više pitanja. Hvala vam puno.

SUDIJA PARKER: Ovo bi sada bilo zgodno vreme za pauzu, ako i vi tako mislite, gospodine Bulatoviću?

ADVOKAT BULATOVIĆ: Slažem se, časni Sude.

SUDIJA PARKER: Idemo sada na drugu pauzu.

(pauza)

SUDIJA PARKER: Da, gospodine Bulatoviću.

ADVOKAT BULATOVIĆ: Hvala časni Sude. Dobar dan svima u sudnici.

DODATNO ISPITIVANJE: ADVOKAT BULATOVIĆ

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Dobar dan gospodine Šušiću. Evo, ja ću vam postaviti nekoliko pitanja u vezi nekih nejasnoća koje su mi ostale. Hoćete li mi reći gospodine Šušiću, ko je bio glavni i odgovorni za kasarnu u Vukovaru?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Glavni i odgovorni za kasarnu u Vukovaru bio je major Lukić, komandant Drugog jurišnog odreda.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Ta njegova odgovornost, da li možete da objasnite šta sve podrazumeva? Za šta je on sve odgovoran?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Pa najkraće rečeno, odgovoran je za kompletno stanje u kasarni.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li to obuhvata, ta njegova odgovornost i bezbednost u kasarni, kako ljudi koji žive i rade, da tako kažem, u kasarni, tako i onih koji se tu nađu u kasarni po bilo kom osnovu?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Tako je.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Govorili ste o tome da je bilo postavljeno obezbeđenje kasarne, ali da je to bio jedan veliki prostor, da je bilo porušeno, i da je to način na koji su mogli ovi civili da uđu. I govorili ste o broju tih civila. Mene interesuje ovo: na ovim punktovima, odnosno na prijavnicama, da li se vodi neka evidencija ulazaka i izlazaka ljudi u kasarni?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Vodi se evidencija.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Ko je odgovoran za tu evidenciju?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Za tu evidencije odgovorna je prijavnica, kada se to radi na prijavnici, komandir koji obezbeđuje, odnosno... u sastavu kasarne.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li komandant kasarne ima odgovornost i za to?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Komandant kasarne ima odgovornost za sve što se radi u kasarni, pa i za to. Ali to vode organi prijavnice - pripadnici vojne policije koji daju prijavnicu.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Gospodine Šušiću, da li može neki starešina, bez obzira odakle bio, pa da je i iz pretpostavljene komande, da izdaje bilo kakva naređenja komandantu kasarne?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Ne može.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: A rekli ste da je došlo, da ste videli vi četiri, pet autobusa, i videli ste civile od kojih su neki bili naoružani. Opisali ste i način kako su bili obučeni. Uvaženi tužilac vam je predočio delove iskaza nekih svedoka, pa me interesuje: da li ste vi za vreme dok ste vi bili kod autobusa i dok ste preduzimali ove radnje obezbeđenja, videli da je bilo ko od tih civila imao fizički kontakt sa bilo kim od ljudi u autobusu?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Odgovorno tvrdim da niko nije imao fizički kontakt sa licima u autobusu od momenta preuzimanja obezbeđenja. Mislim...

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Predočen vam je jedan iskaz gde se pominje da su i pripadnici Jugoslovenske narodne armije učestvovali u tom fizičkom obračunu sa tim licima u autobusu. Da li ste to nešto tako videli?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: To nijesam vidio, a i sigurno nije tačno da su pripadnici JNA bilo na koji način ugrožavali te ljude koji su bili u autobusu.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Vi niste videli kada je major Vukašinić došao. Niste ga ni videli da je odvodio ove ljude iz ovog autobusa u drugi, pa vraćao - to vam je rečeno. Mene interesuje: da li su se kapetan Predojević i major Vukašinić poznavali?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Poznavali su se, zato što su oba iz iste jedinice, Gardijske brigade.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Dobro. Govorili ste nešto o protivterorističkoj četi. Tu ste i u razgovoru sa tužiocem u onom intervjuu nešto govorili. I pitao sam vas ja, pitao vas je i kolega Vasić. Mene interesuje taj zadatak 18. jedanaestog, izdat je, i vi ste opisali kako. Da li se sećate, da li ste vi izdali komandiru protivterorističke čete bilo kakav zadatak za 19. ili 20. novembar?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Sećam se da nisam nikakav zadatak izdao ni 19. ni 20. komandiru, u vezi bilo kakvog obezbeđenja na "Ovčari".

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li se sećate, da li vas je komandir čete Marić obavestio o tome da mu je neko drugi izdao bilo kakav zadatak za 19. ili 20.?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: I to se isto sećam. Nije mu niko izdao zadatak mimo mene.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da vas pitam: osim vas i komandanta... i komandanta brigade, Gardijske motorizovane brigade, da li još neko može da izda bilo kakav zadatak protivterorističkoj četi?

prevodioci: Primedba prevodioca: Molimo gospodina Bulatovića da isključi svoj mikrofon dok svedok govori.

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Ne može niko.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Hvala.

ADVOKAT BULATOVIĆ: Časni Sude, imamo jedan mali problem u transkriptu, pa da ne bi bilo nedoumica da sad ne objašnjavam, ja ću postaviti ponovo pitanje gospodine Šušiću.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Pa me saslušajte. Da li vas je Marić, kao komandir protivterorističke čete obavestio da mu je neko izdao bilo kakav zadatak za 19. ili 20. novembar 1991. godine?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Sećam se. Nije me izvestio, niti mu je ko davao zadatak, sem mene.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da ne bi bilo nedoumica – sem vas – da razjasnimo. Da li ste Mariću izdali bilo kakav zadatak za 19. i 20.? Vi ste to odgovorili, ali da razjasnimo.

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: U vezi bilo kakvog obezbeđenja - ne.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Stalno je... ovde pominjali ste vi više puta da je to bilo u vašoj zoni odgovornosti, i da vi u vašoj zoni odgovornosti hoćete da obezbedite te autobuse. Mene interesuje, šta je toga dana 20. jedanaestog vaša zona odgovornosti?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Zona odgovornosti je gdje su razmještaji jedinica, a ovo o čemu se radi, to je krug kasarne koji obezbeđuje Druga četa.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li to znači da svaka jedinica koja ima razmeštene svoje formacijske sastave ima svoju zonu odgovornosti?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Da. Svaka jedinica ima određenu zonu odgovornosti za koju je odgovorna za bezbednost svega što se desi u toj zoni.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li znači to da je komandant... Da li to znači da je onaj ko je komandant te jedinica u čijoj je zoni to odgovornosti, odgovoran i za stanje u toj zoni odgovornosti?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Tako je.

ADVOKAT BULATOVIĆ: Časni Sude, imamo jedan problem u transkriptu. Na strani 73, red 11. mislim da nije ušao odgovor korektno svedoka, pa ću ja pitati, postaviti pitanje ponovo.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Ko je obezbeđivao kasarnu 20. jedanaestog 1991. godine?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: 20. jedanaestog kasarnu je obezbeđivala Druga četa oklopnih transportera.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: To je četa iz sastava?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Iz sastava Prvog bataljona vojne policije koja je ušla u sastav Drugog jurišnog odreda. Komandir te čete je kapetan Predojević Mladen.

ADVOKAT BULATOVIĆ: Samo trenutak, časni Sude.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Bili ste na referisanju 19. jedanaestog. Kažete da se ne sećate da je bilo govora oko evakuacije bolnice. Vi ste dobili neke zadatke. Da li vi na referisanju vodite računa samo o zadacima koje vi dobijete - te zadatke pribeležite, ili beležite i šta drugi komandanti dobijaju od zadataka?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Na referisanjima beležim samo zadatke koji se odnose na moju jedinicu, odnosno zadatke koje trebam ja sa jedinicom da izvršavam. A ostale ne bih mogao beležiti, niti sam dužan da ih beležim, tako da ih nijesam beležio.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Gospodine Šušiću, da li ste mogli na osnovu ponašanja ovih meštana u kasarni i ovih verbalnih napada koje su imali prema ovim ljudima u autobusima, zaključiti da li su ti ljudi u autobusima imali nekog učešća u oružanim akcijama i na kojoj strani?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Pa moglo se zaključiti da su prip... da ih je bilo pripadnika paravojnih formacija, zato što su ih tako prozivali, da su im nekoga ubili, da su im zapalili kuću, da su im srušili kuću, da su... ga napadali i tako. Na osnovu toga se možda moglo zaključiti.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Ako imamo zonu odgovornosti, i ako imamo starešinu jedinice u čijoj zoni odgovornosti je, da li može da se desi da starešina nižeg čina i tu i uopšte, izda bilo kakvo naređenje starešini sa višim činom?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Ne može. Nikad se to nije dešavalo da starešina nižeg čina izdaje starešini višeg čina, bez obzira iz koje je komande. Komandant je zadužen za sve. Tako ja u svojoj zoni odgovornost sam bio najodgovorniji.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Hvala.

ADVOKAT BULATOVIĆ: Časni Sude, ja nemam više pitanja za ovog svedoka.

SUDIJA PARKER: Hvala vam, gospodine Bulatoviću. Gospodine Šušiću, biće vam drago da čujete da ste ovim završili sa pitanjima koja smo imali da vam postavimo, što znači da sada možete da idete i da se vratite svojim redovnim poslovima. Pretresno veće vam se zahvaljuje što ste došli ovamo da svedočite i na pomoći koju ste nam pružili. Sada će da vas izvede sudski poslužitelj. Hvala vam.

SVEDOK ŠUŠIĆ: Hvala.

(svedok napušta Sudnicu)

(svedok je pristupio Sudu)

svedok: Ljubiša Vukašinić

SUDIJA PARKER: Dobar dan, gospodine. Molim vas da pročitate naglas ovu svečanu izjavu koju vam sada daju.

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ: Svečano izjavljujem da ću govoriti istinu, celu istinu i ništa osim istine.

SUDIJA PARKER: Hvala. Izvolite, sedite. Gospodine Lukiću?

ADVOKAT LUKIĆ: Dobar dan, poštovani Sude i svima učesnicima u postupku.

GLAVNO ISPITIVANJE: ADVOKAT LUKIĆ

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Gospodine, hoćete reći vaše puno ime i prezime?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Ja sam Vukašinović Ljubiša.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Ja ne znam da li ste dobro slušalice stavili, a slobodno ih podesite da vam... da stavite da vam... da dobro čujete ako imate problema. Gospodine Vukašinoviću, ja sam vam rekao prilikom pripreme da treba malo da zastanete iza mojih pitanja, a ja ću isto malo zastati iza vašeg odgovora, da ne budemo imali probleme sa prevodenjem. I nadam se da ćemo održavati dobar ritam tokom vašeg svedočenja. Ja ću sada proći kroz vašu biografiju i karijeru. Vi mi samo potvrđujte da li sam ja dobro zabeležio ove podatke koje sam od vas dobio. Izvinjavam se prevodiocima što im to nisam dao, pa ću polako da... uvek ne kritikuju, da prođem kroz ovu vašu karijeru. Vi ste rođeni 1954. godine u... na Kosovu, je l' tako? Opština Lipljan, je l' tako?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Da. I Metohiji.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Završili ste u građanstvu gimnaziju, a zatim ste 1977. godine završili Vojnu akademiju?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: U vezi školovanja da još navedemo da ste od 1994. godine do 1996. godine završili školu... školovali ste se i završili Komandno-štabnu školu usavršavanja, je l' tako?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: I vi ste od 2000. do 2001. godine završili najvišu vojnu školu u Vojsci Jugoslavije, to je Škola nacionalne odbrane, je l' tako?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: 1977. godine ste bili potporučnik?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Sledeće godine ste dobili čin poručnika?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Zatim ste bili u periodu 1980. do 1990. godine kapetan i kapetan prve klase?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: 1990. godine dobili ste čin majora i sa tim činom ste bili i u toku vukovarskih dešavanja, je l' tako?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Vi ste 1993. godine dobili čin potpukovnika?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: A 1997. godine čin pukovnika koji i danas imate? Vi ste i dalje aktivni, je l' tako?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: I još malo samo da prođemo kroz vašu službu. U periodu od 1977. godine, kad ste završili Vojnu akademiju, pa do 1991. godine, vi ste faktički obavljali sve dužnosti u jedinicama vojne policije, od komandira voda, čete, zamenika i komandanta bataljona vojne policije...

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: ...je l' tako?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Tako je.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Zatim ste u leto 1991. godine prešli u organe bezbednosti? Koliko ja znam, negde u avgustu, ako ne grešim, ste prešli u organ bezbednosti Gardijske brigade, je l' tako?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Tako je.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Vi ste do kraja 1992, godine bili pomoćnik načelnika bezbednosti za štabno-bezbednosne poslove u Gardijskoj brigadi?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Tako je.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: A od 1992. godine do 1994. godine septembra meseca, bili ste načelnik bezbednosti u Gardijskoj brigadi?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Tako je.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Od 1996. do 2002. godine, vi ste bili nastavnik u bezbednosno-obaveštajnom školskom centru u Pančevu?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Tako je.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: I od 2002. godine, pa evo i dan - danas, vi radite u Upravi vojno-bezbednosne agencije Ministarstva odbrane Srbije sada, je l' tako?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Tako je.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Ja ovde samo nisam uzeo od vas podatak... Kad ste došli u Gardijsku brigadu? Je li se sećate možda koje godine?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: 1981. godine u februaru mesecu.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Još jednu stvar da, da pređemo na brzinu, a to je – dosadašnje vaše izjave vezano za događanja na "Ovčari", odnosno vaše... događanje u Vukovaru i ovo što je predmet ovog suđenja. Vi ste, koliko ja imam podatak, a mislim i svi učesnici ovde u postupku, šest puta davali izjave raznim organima. Prvu izjavu dali ste 16. novembra 1998. godine Upravi bezbednosti, je li tako?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Tako je.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Zatim ste iste godine u decembru dali kao svedok iskaz pred Vojnim sudom u Beogradu?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Tako je.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Tužilaštvu ovog Tribunala dali ste izjave 16. i 26. novembra?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: 26. je bila samo korekcija, znači jedna izjava.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Tako je. Znači faktički 16. novembra....

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Da....

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE:... ste vodili razgovor 2002. godine?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Tako je.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: I onda u postupku beogradske, mi to zovemo ovde "Beogradska Ovčara", prvo ste dali izjavu u Novom Sadu kod istražnog sudije, svuda kao svedok, je li tako?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: To je bilo u novembru 2003. godine?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Tako je.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Iscrpno ste davali svoje svedočenje zatim na glavnom pretresu u decembru mesecu 2004. godine, 16. decembra...

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE:... na glavnom suđenju, da tako kažem, u postupku protiv Miroljuba Vujovića i drugih?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: I konačno, ponovo ste pozvani pred isti taj Sud i isto veće, ali u drugom postupku, postupku, ja mislim, protiv Radak Saše?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: I tada ste u novembru 2005. godine opet na glavnom pretresu saslušavani?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Tako je.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Ja verujem da će ove izjave da budu predmet razgovora ostalih učesnika sa vama. Ja ću da idem sa onim temama koje interesuju mene i naš tim, tim Odbrane gospodina Šljivančanina, a u vezi vaših sećanja i činjenica koje su vam poznate u toku vukovarskih dešavanja. Još jedno samo pitanje za ovaj vaš biografski deo. Vi ste prešli u... koliko smo sada videli, u organ bezbednosti, znači da kažemo, neposredno pred odlazak brigade u Vukovar. Mi ovde već i znamo da je to kraj septembra? Vi...

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Tako je, tako je. 28. avgusta sam predao bataljon Drugi gospodinu Paunoviću... avgusta.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Vi ste bili tada komandant Drugog bataljona vojne policije?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Tako je.

prevodioci: Molimo da svedok govori u mikrofona.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Pitanje imam: da li ste u vreme kada ste prešli u organ bezbednosti vi imali iskustvo sa radom organa bezbednosti, odnosno da li ste završili neke kurseve ili škole za rad organa bezbednosti?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Tada kada sam prešao, nisam imao nijedan kurs.

prevodioci: Primedba prevodilaca: Prevodioci ne čuju svedoka.

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Znači, imao sam kurs vojne policije, a za rad u organima bezbednosti nisam imao kurs, ali je on usledio kasnije.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Ko je u tom odeljenju bezbednosti, koji je bio u Vukovaru, o čemu ćemo sad pričati... Možete li malo prići mikrofona? Slobodno primaknite stolicu da vam bude udobno, ali da budete malo bliže. Ko je, po vašem saznanju, imao u to vreme neko školsko iskustvo, neko stručno iskustvo u tom organu bezbednosti?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: U tom organu bezbednosti kurseve osnovne koji su potrebni za rad, to je taj osnovni kurs zanatski za rad organa bezbednosti, imali su tadašnji, kasnije koji je stigao, major Karan, kapetan Karanfilov, kapetan prve klase Kovačević Petar i zastavnici podoficiri Momčilović i Gročić.

prevodioci: Prevodioci nisu uhvatili drugo ime.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Rekli ste Momčilović. Drugo ime nije ušlo?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: I Gročić Radivoje. Zastavnik Momčilović Zoran i Gročić Radivoje.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Samo mi kažete, kapetan Kovačević, da li je on otišao sa jedinicom u Vukovar?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Ne. On je ostao u kasarni u Beogradu.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: A kada je, da li se sećate otprilike, kada se Karan priključio vašem odeljenju? Koliko je prošlo otprilike vremena?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Pa on je došao u Vukovar negde možda četiri, pet dana pošto smo mi stigli, negde 4. ili 5. oktobra 1991. godine.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Malo ćete morati da usporite ritam. Sporije malo pričajte i sačekajte posle mog pitanja. Da li se sećate gospodine Vukašiniću, prelazimo odmah sada na Negoslavce, kada ste vi tu došli, u okviru odeljenja organa bezbednosti, ko je radio na kojim poslovima? Evo, pitaću vas prvo. Znamo da je načelnik bio gospodin Šljivančanin, to nije sporno. Da li znate šta su ostale kolege radile?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Evo ovako. Znači, prvi pomoćnik, odnosno, pomoćnik načelnika bezbednosti za kontraobaveštajne poslove bio je kapetan prve klase, kasnije major Karan Mladen.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Samo polako.

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Pomoćnik za štabno-bezbednosne poslove, to je taj drugi pomoćnik, bio sam ja. Referenti su bili: kapetan prve klase Kovačević Petar.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Ali on nije bio u Vukovaru?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Da. Kapetan Karanfilov Borče, kapetan prve klase Srećko Borisavljević, zastavnik Gročić Radivoje, koji nije bio u Vukovaru, i stariji vodnik u to vreme, Zoran Momčilović, koji je bio isto. To su referenti.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Možete li u par reči da nam kažete koji je vaš bio osnovni zadatak, koje su vaše aktivnosti bile dok ste bili tu? Znaćemo... posle ćemo da pređemo na, na drugu temu, ali dok ste bili isključivo u organu bezbednosti u Negoslavcima?

TUŽILAC MOORE: Časni Sude...

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Moj...

TUŽILAC MOORE:... da li mogu da zamolim mog uvaženog kolegu da malo uspori, jer je nama veoma teško da pravimo beleške. Mislim da je ovo prvi put da ja postavljam ovakvu vrstu zahteva.

ADVOKAT LUKIĆ: I meni nije lako neki put da pravim beleške kad tužilac ide na engleskom jeziku, ali poštovaću gospodina Moorea, zaista. U cilju mi je da... da pre svega transkript bude u redu.

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Ja sam...

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Šta... Samo polako. Sačekajte posle mog pitanja i polako, malo glasnije ako možete i...

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Može.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Šta ste vi radili?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Znači, ja sam bio pomoćnik za štabno-bezbednosne poslove. Šta to u prevodu znači? Stručno lice koje pomaže načelniku bezbednosti u organizaciji planiranja... planiranju obuke, kako sopstvenog sastava, tako i prema jedinicama vojne policije, kontrola borbene gotovosti jedinica vojne policije, zajedno u planu sa komandom brigade kada se organizuje, evidencija i kontrola opreme, specijalne opreme koja je potrebna jedinicama vojne policije i njeno opremanje, i podnošenje mesečnog izveštaja o redu i disciplini, po pitanju angažovanja jedinica vojne policije: koliko je bilo patrola, prekršaja, prijava, svih onih postupaka koji su izašli iz reda discipline, a koje je vojna policija registrovala. I kao poslednje, operativno sam pokrивao Drugi bataljon vojne policije.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Šta to znači "operativno sam"? Možete li nam to u par reči reći šta znači "operativno sam posmatrao..."?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: To je...

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: "... pokrивao Drugi bataljon vojne policije"?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: To je u prevodu, znači, kontraobaveštajna zaštita jedinice, koja je bila izdvojena i nalazila se van garnizona Beograd, i ona je onda... uvek je neki organ bezbednosti morao da kontraobaveštajno štiti jedinicu u svom... u svojoj bazi.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li su i ostale vaše kolege iz odeljenja imale zaduženje da operativno budu zaduženi da prate neke druge jedinice, govorimo isključivo sada o Vukovaru? Ako znate, kažite ko je bio zadužen za koju jedinicu?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Sve moje kolege su planom koji je načelnik bezbednosti odredio, imale u nadležnosti neku jedinicu da kontraobaveštajno štite u toku kretanja do Vukovara i u toku izvođenja borbenih dejstava. Kon... konkretno ja sam rekao - operativno štiti Drugi bataljon vojne policije. Kapetan prve klase Srećko Borisavljević je bio zadužen za Drugi jurišni odred, odnosno kasarnu Vukovar. Kapetan prve klase Borče Karanfilov je jedno vreme bio zadužen za Prvi jurišni odred, a kasnije je bio zadužen za pozadinsko komandno mesto u Berku, i jednim delom za kontraobaveštajnu zaštitu, ovaj, osnovno komandno mesto VES Negoslavci.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Karan?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Karan je bio pomoćnik za kontraobaveštajne poslove, i on nije imao u nadležnosti nijednu jedinicažu. On je pisao dnevne izveštaje koje je dostavljao načelniku bezbednosti.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Hvala. Da li ste vi u okviru vašeg odeljenja... Prvo ću vas pitati: fizički - prostorije vašeg odeljenja, gde su se nalazile? Interesuje me samo u odnosu na komandu, zgradu komande Operativne grupe Jug?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Mi smo bili u neposrednoj blizini komande Operativne grupe Jug, u posebnom objektu, ali neposredno blizu.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li ste vi u vašem odeljenju imali sastanke i kada, koliko često i kako su izgledali ti sastanci?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Mi smo, kao i što je referisanje bilo svako veče, tako je i načelnik bezbednosti kod nas organizovao posle tog zvaničnog sastanka, organizovao sastanak u našim... u njegovim prostorijama, gde bi svako veče skupljao sve referente i saslušao njihove izveštaje. A onda nas upoznao sa zadacima i zaključcima sa tog sastanka, i onda je svakom dao u nadležnost šta treba da radi.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da budemo samo precizni, sa kog tog sastanka je dolazio...

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Sa referisanja u komandi Operativne grupe Jug.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: U koje doba dana je bilo... su bili ti vaši sastanci, otprilike?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Pa naši sastanci su bili negde oko 20.00 časova. Nekad i oko 19.30, ali tu se kreće - do 20.00 časova.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li ste vi gospodine Vukašinoviću u jednom trenutku dobili još neki drugi zadatak, i da nam kažete šta... šta je to, šta ste to dobili, i od koga?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Pa ja sam u tom periodu dobio i drugi zadatak. Znači, postavljen sam za komandanta komandnog mesta od strane komandanta Operativne grupe Jug. To je bilo negde nove... početkom novembra te godine.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Komandno mesto je u Negoslavicima, je l' tako?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li ste vi i dalje, i kad ste dobili taj zadatak, u pogledu svoje osnovne funkcije organa bezbednosti, ostali vezani za vaše odeljenje, i da li ste i dalje imali kontakte i neki rad u tom smislu?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Pa da. Ja... meni je osnovna funkcija... znači, ja sam organizacijski pripadao odeljenju bezbednosti u smislu ovlašćenja. Ali je ovo bio privremeni zadatak, postavljen po naredbi koju sam ja dobio od komandanta Operativne grupe Jug. Znači, ostao sam i dalje po ovlašćenjima i zadacima - u vezi sa mojim načelnikom bezbednosti.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li ste i dalje nakon toga svakodnevno išli na ta referisanja u odeljenje bezbednosti, i da li ste fizički bili i dalje u toj zgradi, ili negde drugde?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Ne. Ja sam odmah zauzeo mesto koje mi je i naređeno. Znači, u drugom objektu, koji je negde 200 metara od komande Operativne grupe Jug, jer sam, znači, dobio dužnost komandanta komandnog mesta. I tu sam se preselio. A što se tiče odlaska na ta referisanja, znači, nisam bio obavezan, i skoro da nisam baš bio prisutan. Ali povremeno, na poziv sam dolazio.

ADVOKAT LUKIĆ: Da li možemo sada poštovani Sude da stavimo na ekran Exhibit 374?

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Gospodine Vukašiniću, sada ćete jedan dokument da vidite ispred sebe, pa bih molio da ga prokomentarišemo. Može malo da se... Evo. Ovo je naređenje komandanta Operativne grupe Jug od 9. jedanaestog 1991. godine.

ADVOKAT LUKIĆ: Ako može malo samo da se podigne?

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: I gospodine Vukašiniću, da li je to... da li ste ovim dokumentom vi dobili tu svoju novu funkciju, da li se sećate?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Da, to je taj dokument gde sam ja postavljen za komandanta u VES Negoslavicima. I ova lica koja se određuju, Božić Mile, kapetan prve klase za zamenika, i kapetan Janković Sretko, član komande. Radi se o pravnom licu, koje je po tim ovaj, potrebama moralo da prisustvuje, da... da bude prisutno u takvom jednom timu zbog pravnog tumačenja određenih problema, posebno kad se radi o krivičnom i predkrivičnom postupku.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Samo nam recite još, vaš zamenik, iz koje jedinice je on došao, gospodin Božić Mile?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: On je bio u prvom bataljonu vojne policije, i samo je imenovan za zamenika, zato što nije bilo drugog. Inače je bio po formaciji pomoćnik Prvog... po... pomoćnik komandanta vojne policije za moral. Međutim, sa odlaskom komandanta, ovaj, majora Kavalića, nastale su te promene. Ja sam postao komandant tog komandnog mesta, a on je bio meni zamenik.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: U uvodu ove odluke piše, ovaj deo vidite na ekranu: "Od 7. jedanaestog 1991. godine, a u cilju kontraobaveštajne i bezbednosne zaštite komandi i jedinica u zoni dejstva OG Jug". Kako tumačite, šta je bio vaš zadatak kao komandanta mesta Negoslavci?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Pa vidite, iz samog... preambule vide se... vidi se da su to mere vrlo bitne za to vrijeme, pa je verovatno i komandant i procjenio da bih ja mogao da obavljam ovu funkciju, s obzirom da sam bio dugo komandant bataljona vojne policije, a i kontraobaveštajno sam se već bio uključio u te poslove. S obzirom da se mi poznajemo kao oficiri, verovatno je i odlučio da sam ja najpogodniji oficir da obavljam ovakvu dužnost, a to je ono osnovno što treba da uradi komandant sela

Negoslavci, to jeste - da obezbedi nesmetan rad komandi Operativne grupe Jug u procenjivanju i donošenju odluka i prenošenju odluka na potčinjene. Znači, da obezbedi komandu od svih uticaja, znači bez obzira, ovaj, da li je to bio uticak diverzantsko-terrorističkih grupa ili nekih delova oružanih snaga Hrvatske. Znači, da obezbedi nesmetan rad komande.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: U praksi, šta je to značilo? Šta vas... šta je bio vaš zadatak da kontrolišete i pratite, i da, da jednostavno - na šta da budete fokusirani? Samo malo sporije, molim vas. Imamo problema već sada sa transkriptom.

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Dobro. Da bi ovo mogao da obezbedim, ja sam morao da preduzmem određene mere, radnje i postupke, a to je: da sa jedinicama koje su tu, vojne policije na komandnom mestu, organizujem kontrolu prostora u kome se nalaze komandna mesta, a to je znači da zaštitim selo Negoslavce od nekontrolisanog ulaska i izlaska svih lica. I iz sela van, i u... i iz vana u selo; da postavim organe fizičkog obezbeđenja u vidu: kontrolno-propusnih stanica, prijavnica, patrola, stražara, osmatrača; i uz primenu tehničkih sredstava koje smo mi tada posedovali, da izvršim kontraobaveštajnu, odnosno tehničku zaštitu... ugroženih pravaca, gde nisam mogao da postavim ljude. To su posebna sredstva – infracrvena oграда i ovaj, druga sredstva koja je jedinica vojne policije imala.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li ste vi po funkciji komandanta mesta trebali da znate, na osnovu ovoga što ste nam sad rekli, o svakom ulasku i izlasku iz sela Negoslavce svih lica - i koji tu rade i žive i koji ne rade? Da li sam ja to dobro shvatio, a da ne budem sugestivan?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Da. To je i osnovna uloga na osnovu čega se može izvršiti kontrola. Znači, tu se organizuju posebne, pošto je ratna zona, propusnice ili bedževi, kako da kažemo, sada u ovom stilu, kojima se reguliše ulazak unutar komandnog mesta, i reguliše izlazak izvan komandnog mesta. Znači, nijedna poseta ili ulazak na komandno mesto, nije se mogla odvijati da ja, odnosno da moj, ili ja ili moj zamenik nismo znali ili odobrili. Ukoliko je poseta najavljena komandantu lično, onda se uz proveru sa komandantom, vrši propustanje takve posete.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Šta ste radili, da li ste imali situaciju da neko iz pretpostavljene komande, a to znamo da je komanda Prve vojne oblasti, dolazi nenajavljen u... na vaše komandno mesto, u zonu vaše odgovornosti?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: U takvim situacijama, ja sam napomenuo znači, takve posete, znači prvo se najave... provere u komandi, najavljuje se u komandi. Onda u komandi, ako je komandant tu - on odobrava. Ako nije, neko ko je dežurni na komandnom mestu, znači odobrava da uđe poseta koja se najavljuje.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: I kada je iz pretpostavljene komande, to sam vas pitao?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Tako je. Sve ostale posete na mom nivou su u mojoj nadležnosti.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Postaviću vam jedno stručno pitanje. Vi ste tada imali čin majora?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Mrkšić je bio sa činom pukovnika, to znamo. Ko je na tom komandnom mestu najstariji starešina u odnosu na vas dvojicu? Ko je stariji starešina u odnosu na vas dvojicu, kada je gospodin Mrkšić prisutan tu na komandi?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Najstariji je komandant - uvek. Nema starijeg od njega.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li, ako bi iz pretpostavljene komande, na primer, iz komande Prve vojne oblasti ili iz Saveznog sekretarijata za narodnu odbranu, ili iz Generalštaba, ako dođe tu neki potpukovnik, ko je tu najstariji po činu?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Uvek je... Oprostite, malo sam požurio, je l'? Uvek je najstariji komandant komandnog mesta, odnosno komandant Operativne grupe Jug.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li svako komandno mesto ima svoju zonu odgovornosti koju pokriva?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Da. Apsolutno. To je ono što je osnova da se da granica levo, desno, po dubini i ispred - da bi se ta zona oivičila i da bi ona imala odgovornost. Taj čovek mora da ima odgovornost u onoj određenoj zoni. Inače, na neodređenoj zoni nema odgovornosti. Te odgovornosti se kod nas u vojsci određuju sa četiri tačke, i onda ne može da bude ništa nejasno.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Dobro. To ćemo ostaviti za eksperte, ili možda za kolege. Da li se sećate u vreme dok ste vi bili... Prvo nam kažite jedno pitanje. Tu u Negoslavcima, gde ste vi bili komandant mesta, tu se nalazilo i sedište Operativne grupe Jug, je l' tako? To nije sporno?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li se sećate, koliko ljudstvo je funkcioniralo... koji broj ljudstva, koja jedinica je funkcionisala na tom zadatku obezbeđenja komandnog mesta i komande Operativne grupe Jug - ako se sećate?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Kol'ko se ja sećam, mada je dosta prošlo vremena, ali ja ću uspeti da samo nabrojim orijentirno koje su to snage. To je bila Prva četa vojne policije - oklopna, oklopna vozila, misli se na vojno-policijska vozila, koja je brojala negde oko sedamdesetak ljudi. Bili su delovi Druge čete vojne policije, ali je iz nje napravljena jedna borbena grupa kasnije, koja je dejstvovala sa kapetanom Šušićem. Ali jedan deo vojnika, možda jačine jedno 30 do 40 vojnika je bilo tu. I bila su... bila je saobraćajna četa vojne policije, bez jednog voda - koji se nalazio u... na PKM u selu Berak. To su... I bio je pozadinski vod Prvog bataljona vojne policije. To su jedinice koje su gravitirale u selu Negoslavci, koje su bili... bile meni na raspolaganju u obezbeđenju komandne... komande u Negoslavcima.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li su vojnici i starešine iz tih jedinica koje ste sada pobrojali, da li su oni učestvovali i u drugim zadacima, mislim na oklopni bataljon i saobraćajno odeljenje? Da li su... ili su isključivo radili na obezbeđenju komandnog mesta?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Ne. To je jedina jedinica bila manevarska - za određene poslove koji su se pojavljivali u toku izvođenja borbenih zadataka, a to je: da se izvrši obezbeđenje konvoja u bilo kom smeru. Da li je to konvoj civila ili pratnja određene delegacije. U tom smeru je... smeru je korišćena znači i saobraćajna četa u smislu obezbeđenja rejonu i pravca kretanja preko svojih organa, kao što su saobraćajne patrole, i deo snaga iz te oklopne čete, u smislu upotrebe oklopnih vozila, BOV-a, koji su tada imali tu funkciju, da kažemo, dobru, da su bila oklopna, da su imali jaku vatrenu podršku, i da su mogla da odgovore funkciji obezbeđenja bilo kog konvoja u bilo kom pravcu. I za prihvatanje nekih delegacija koja su došla... koje su dolazile u rejon komandnog mesta kod komandanta, i drugih delegacija koje su dolazile.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: O tome ćemo sutra. Sad samo još jedno kratko pitanje, pa da pokušamo da prekinemo za danas. Da li ste vi kao komandant mesta, dok ste bili tu u Negoslavicima, da li ste imali saznanja, i da li ste morali biti obavешteni, da su tu u Negoslavce dolazili predstavnici međunarodnih organizacija, Evropske posmatračke misije (ECMM, European Community Monitoring Mission), Međunarodnog Crvenog krsta (ICRC, International Committee of the Red Cross)? Da li ste o tome vi informisani i dobijali podatke?

SVEDOK VUKAŠINOVIĆ – ODGOVOR: Da, naravno. Ja sam to u uvodnom izlaganju rekao. Znači, ništa nije moglo da uđe u zonu komandnog mesta, a da se to ne najavi, a posebno takve posete. Znači, one su bile registrovane i odobrene da uđu, što sam ja i činio, znači prihvatao ih na prijavnici i dovodio do, ne ja lično, nego moje snage, dovodili do komandnog mesta. A dalje - po planu komandanta.

ADVOKAT LUKIĆ: Ja bih da prekinemo, mada nisam potpuno završio sa ovom temom. Imam još par pitanja. Ali da ne uzimamo vreme možda drugom suđenju. Mislim da smo sad tačno u predviđenom vremenu?

SUDIJA PARKER: Tačno na vreme gospodine Lukiću, hvala vam. Moramo sada da prekinemo sa radom i da nastavimo sutra. Nastavljamo u 9.30 časova. Upozoravamo da se selimo u Sudnicu broj 2, gde ćemo sutra biti ceo dan. Završavamo sada sa radom.

